

# TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

## FAKULTA PEDAGOGICKÁ

**Katedra sociálních studií a speciální pedagogiky**

**Bakalářský studijní program:** sociální práce

**Studijní obor:** penitenciární péče

**Kód oboru:** 7502R023

**Název bakalářské práce:**

### **EXTREMISMUS A JEHO PROJEVY V ČR**

*EXTREMISM AND ITS MANIFESTATIONS IN THE CZECH REPUBLIC*

**Autor:**

Martin Semerád  
Polní 724/5  
408 01 Rumburk

**Podpis autora:** \_\_\_\_\_

**Vedoucí práce:** PhDr. Jan Sochůrek, Ph.D.

**Počet:**

| stran | obrázků | tabulek | grafů | zdrojů | příloh   |
|-------|---------|---------|-------|--------|----------|
| 79    | 0       | 2       | 4     | 47     | 7 + 1 CD |

CD obsahuje **celé** znění bakalářské práce.

V Liberci dne: 22. 04. 2008

# TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

## FAKULTA PEDAGOGICKÁ

Katedra sociálních studií a speciální pedagogiky

### ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

**Jméno a příjmení:**

Martin Semerád

**Adresa:**

Polní 724/5, 408 01 Rumburk

**Studijní program:**

Sociální práce

**Studijní obor:**

Penitenciární péče

**Kód oboru:**

7502R023

**Název práce:**

**EXTREMISMUS A JEHO PROJEVY V ČR**

**Název práce v angličtině:**

*EXTREM MOVEMENTS IN CR*

**Vedoucí práce:**

PhDr. Jan Sochůrek, Ph.D.

**Termín odevzdání práce:**

30. 04. 2008

Bakalářská práce musí splňovat požadavky pro udělení akademického titulu „bakalář“ (Bc.).

.....  
**vedoucí bakalářské práce**

.....  
**děkan FP TUL**

.....  
**vedoucí katedry**

**Zadání převzal (student):** Martin Semerád

**Datum:** 16. 02. 2007

**Podpis studenta:** .....

## **Cíl práce:**

Cílem mé práce bude přiblížit problematiku extremismu a jejích hnutí v ČR především ve vztahu k majoritní společnosti a poukázání na možné nebezpečí extremismu pro fungování společnosti..

## **Základní literatura:**

DANICS, Štefan. *Extremismus – hrozba demokracie*. Praha: Police history, 2002. ISBN 80-86477-07-X

DANICS, Štefan, KAMÍN, Tomáš. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: Vydavatelství PA ČR, 2005. ISBN 80-7251-204-8

CHMELÍK, Jan. *Extremismus*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 1997. Signatura výtisku: F 22136

CHMELÍK, Jan. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Praha: Linde, 2001. ISBN 80-7201-265-7

CHMELÍK, Jan. *Symbolika extremistických hnutí*. Praha: Armex, 2000. ISBN 80-86244-14-8  
MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Blansko: Barister & Principál, 2003. ISBN 80-86598-45-4

Mezinárodní sympozium – role policie v boji proti rasismu a xenofobii. Praha: Nakladatelství Aleš Skřivan ml., 2000.

Zprávy o problematice extremismu v ČR. Praha: MV ČR, ... .

### **Prohlášení**

Byl jsem seznámen s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím bakalářské práce a konzultantem.

V Liberci dne 7.4.2008

Podpis: .....

## **Poděkování:**

Chtěl bych tímto vřele poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce PhDr. Janu Sochůrkovi, Ph.D. za cenné rady, věnovaný čas a podporu při tvorbě této bakalářské práce. Díky patří samozřejmě mému zaměstnavateli, který mi umožnil studium a já se mohl plně a zodpovědně připravovat. Dále bych rád poděkoval všem, kdož mě během mého studia obklopovali (kolegové, kamarádi, známý) a byli mi nápomocni při řešení každodenních povinností spojených se studiem.

Zvláštní poděkování patří mé rodině, která mi díky své morální i hmotné podpoře umožnila studovat na vysoké škole a dostat se až k obhajobě této bakalářské práce. Samotné poděkování patří mé milované ženě, která podpořila moji vůli po dosažení vzdělání především svojí láskou a vytvářením příjemného rodinného prostředí.

**Název bakalářské práce:** EXTREMISMUS A JEHO PROJEVY V ČR

**Název bakalářské práce:** *EXTREMISM AND ITS MANIFESTATION IN THE CZECH REPUBLIC*

**Jméno a příjmení autora:** Martin Semerád

**Akademický rok odevzdání bakalářské práce:** 2007/2008

**Vedoucí bakalářské práce:** PhDr. Jan Sochůrek, Ph.D.

### **Resumé:**

Bakalářská práce se zabývala problematikou extremismu v České republice a jeho možných hrozeb pro společnost a vycházela ze současných poznatků v oblasti extremismu s bližším zaměřením na aktuální problematiku náboženského extremismu. Jejím cílem bylo odhalit a poukázat na možná rizika pro společnost v České republice. Práci tvořili dvě stěžejní oblasti. Jednalo se o část teoretickou, která pomocí zpracování a prezentace odborných zdrojů popisovala a objasňovala problematiku extremismu. Praktická část zjišťovala na základě analýzy dostupných informačních zdrojů skutečný stav problematiky extremismu a jeho možné hrozby pro naši společnost. Výsledky poukazovaly na dlouhodobě stabilizovanou, příznivou situaci na úseku extremismu. Za největší přínos práce bylo možné považovat zjištění, že došlo ke snížení počtu spáchané trestné činnosti s extremistickým podtextem násilného charakteru, zatímco celkově trestná činnost s extremistickým podtextem stoupla.

**Klíčová slova:** extremismus, rasismus, terorismus, fundamentalismus, náboženství, hrozby, trestná činnost

### **Summary:**

The bachelor thesis dealt with problems of extremism in the Czech republic and its possibly threats for society and appeared from present piece of knowledges in extremism district with a further view to actual problems of religious extremism. Its aim was to detect and show possibly risks for society in the Czech republic. Thesis was created by two focus areas. The theoretical one, which by means of compiling and presentation of revolting sources described and explained problems of extremism. A practical part found on the basis of analysis of accessible sources a present marital status of problems of extremism and its possible threats for our society. The results showed on long-termed fixed, favourable situation on extremism level. For the most important boon was the fact considered, that a number of the violent criminality with extremism level of violent character was getting down although the violent criminality of this mean grew up.

**Keywords:** extremism, racism, terrorism, fundamentalism, religion, threats, violence criminality

## **SEZNAM ZKRATEK**

**AFA:** Antifašistická akce

**BIS:** Bezpečnostní informační služba

**ČR:** Česká republika

**ČSAF:** Československá anarchistická federace

**EU:** Evropská unie

**FAS:** Federace anarchistických skupin

**IG:** Iron Gross

**KSČ:** Komunistická strana Československa

**KSM:** Komunistický svaz mládeže

**LEX:** levicový extremismus

**MV:** Ministerstvo vnitra

**NATO:** Severoatlantická aliance

**NEX:** náboženský extremismus

**NK:** Národní korporativismus

**NO:** Národní odpor

**NS:** Národní strana

**ORAS:** Organizace revolučních anarchistů Solidarita

**PČR:** Policie České republiky

**PEX:** pravicový extremismus

**REVO:** Skupina revoluční mládeže

**SOP:** Socialistická organizace pracujících

**SPOK:** Služba pro odhalování korupce a závažné trestné činnosti

**SRN:** Spolková republika Německo

**ÚOOZ:** Útvar pro odhalování organizovaného zločinu

**USA:** Spojené státy Americké

**WJ:** White Justice

# OBSAH

|  |            |
|--|------------|
| <b>1 ÚVOD .....</b>  | <b>10</b>  |
| <b>2 TEORETICKÁ ČÁST.....</b>  | <b>111</b> |
| 2.1 EXTREMISMUS .....  | 111        |
| <b>3 DĚLENÍ EXTREMISMU .....</b>   | <b>13</b>  |
| 3.1 CHARAKTERISTIKA LEVICOVÉHO EXTREMISMU .....                                      | 15         |
| 3.1.1 Anarchismus.....   | 17         |
| 3.1.2 Komunismus.....  | 18         |
| 3.1.3 Subkultury LEX .....   | 19         |
| 3.1.4 Panslavisté - Slovanský výbor ČR .....   | 20         |
| 3.2 CHARAKTERISTIKA PRAVICOVÉHO EXTREMISMU .....                                     | 21         |
| 3.2.1 Rasismus .....   | 22         |
| 3.2.2 Xenofobie .....  | 23         |
| 3.2.3 Antisemitismus .....   | 24         |
| 3.2.4 Nacionalismus .....  | 26         |
| 3.3 CHARAKTERISTIKA NÁBOŽENSKÉHO EXTREMISMU .....                                    | 27         |
| 3.3.1 Terorismus.....  | 29         |
| <b>4 PRAKTICKÁ ČÁST .....</b>  | <b>33</b>  |
| 4.1 CÍL PRAKTICKÉ ČÁSTI .....  | 33         |
| 4.1.1 Základní charakteristika .....   | 34         |
| <b>5 CHARAKTERISTIKA EXTREMISTICKÉ SCÉNY V ČR ZA ROK 1996.....</b>                   | <b>37</b>  |
| 5.1 AKTIVITY S EXTREMISTICKÝM PODTEXTEM ZAREGISTROVANÉ NA ÚZEMÍ ČR .....             | 37         |
| 5.2 CHARAKTERISTIKA TRESTNÉ ČINNOSTI PŘÍZNIVCŮ HNUTÍ SKINHEADS.....                  | 38         |
| 5.3 TRESTNÁ ČINNOST S EXTREMISTICKÝM PODTEXTEM V ČR ZA ROK 1996 .....                | 40         |
| <b>6 CHARAKTERISTIKA EXTRÉMISTICKÉ SCÉNY V ČR ZA ROK 2006.....</b>                   | <b>41</b>  |
| 6.1 PRAVICOVÝ EXTREMISMUS (PEX) V ČR.....  | 41         |
| 6.1.1 Uskupení PEX a jeho činnost v roce 2006 .....                                  | 42         |
| 6.1.2 Možné hrozby PEX v ČR .....  | 46         |
| 6.2 LEVICOVÝ EXTREMISMUS (LEX) V ČR .....  | 48         |
| 6.2.1 Anarchoautonomní hnutí - situace v roce 2006.....                              | 48         |
| 6.2.2 Marxisticko-leninské skupiny a trockistické skupiny - situace v roce 2006..... | 51         |
| 6.2.3 Možné hrozby LEX v ČR.....   | 54         |
| 6.3 NÁBOŽENSKÝ EXTREMISMUS (NEX) V ČR.....   | 56         |
| 6.3.1 Islámský fundamentalismus .....  | 56         |
| 6.3.2 Možné hrozby NEX.....  | 57         |
| 6.3.3 Možnosti terorismu v ČR .....  | 58         |



|   |           |
|---|-----------|
| 6.3.4 Hrozby a rizika vyplývající z islámského extremismu pro ČR na základě analýzy výroční zprávy BIS za rok 2006..... | 60        |
| 6.3.5 Navrhovaná opatření v boji proti terorismu v ČR .....   | 62        |
| 6.4 TRESTNÁ ČINNOST S EXTREMISTICKÝM PODTEXTEM V ČR ZA ROK 2006 .....   | 63        |
| 6.4.1 Skladba trestných činů.....   | 65        |
| <b>7 SHRUTÍ A VÝSLEDNÁ ANALÝZA PROBLEMATIKY EXTREMISMU V ČR ZA ROK 1996 A 2006 .....</b>                                | <b>66</b> |
| <b>8 ZÁVĚR .....</b>  | <b>70</b> |
| <b>9 SEZNAM POUŽITÝCH INFORMAČNÍCH ZDROJŮ .....</b>   | <b>75</b> |
| <b>10 SEZNAM PŘÍLOH.....</b>  | <b>79</b> |

# 1 ÚVOD

Dovolte mi, abych v krátkosti sdělil důvody, které mě vedly ke zpracování bakalářské práce na téma „Extremismus v ČR a jeho možné hrozby pro společnost“. Při své práci, kterou vykonávám u Policie ČR na Inspektorátu cizinecké policie (dále jen ICP) Rumburk, se samozřejmě setkávám i s touto problematikou. Mezi mé povinnosti patří mimo jiné i boj proti projevům s tímto jevem spojených. Znamená to nejenom samotné odhalování indicií extremismu u spoluobčanů, či cizinců pobývajících na území ČR, nýbrž i cílené organizování bezpečnostních akcí vedoucích k zachování a zajištění veřejného pořádku např. při účasti na fotbalových utkáních v ČR či sousedním státě SRN.

Domnívám se, že tato problematika je v posledních letech velice aktuální, živá a stává se z ní ožehavý politický problém, který je zapotřebí vnímat, odhalovat a řešit na všech úrovních nejenom naší české společnosti, nýbrž i na globální úrovni. Charakteristickým znakem každé společnosti je různorodost spektra názorů a postojů. Určitá část společnosti se však přiklání k extrémně idealistickým až radikálním postojům na rozdíl od „běžného občana“ a tyto své extrémní postoje se snaží více, či méně razantněji prosazovat. Obecně však můžeme konstatovat, že projevy extrémních jedinců jsou většinou, z hlediska stability společnosti, nezávažné. Až doposavad bylo mnohokrát vyřčeno, že pro stabilní společnost představuje extremismus okrajový problém. Odpověď na toto tvrzení bychom měli najít v této bakalářské práci.

Pod pojmem extremismus si každý představuje trochu něco jiného. V nejobecnější rovině jsou činy nebo názory některých jednotlivců či skupin považovány za extrémní především proto, že míří proti stavu věcí sdílenému a respektovanému většinou společnosti. O tom, jak je pojem extremismus relativní, svědčí i to, že to, co může být v jedné společnosti obecně považováno za extrémní, nemusí být viděno jako extrémní ve společnosti jiné. Záleží na kultuře, historii, zvycích. Například útok na základy islámského režimu v některých muslimských zemích může být většinou společnosti viděn jako extremismus stejně tak, jako by byl za extremismus považován pokus podkopat liberální demokratické instituce v kterékoliv západní zemi. V některých zemích, které nenáleží k našemu civilizačnímu okruhu, může naopak být i pouhá propagace západních hodnot, o které my tolik stojíme a usilujeme, považována za extremismus.

Za jeden z největších problémů je poté považována skutečnost, že veřejnost nebo alespoň její podstatná část je k projevům extremismu lhostejná, nebo s ním dokonce sympatizuje. V tomto případě se jedná o nebezpečný „protispolečenský“ jev, který může vyústit k prohlubování sociálních konfliktů a následně možnému ohrožení politického systému a v našem případě k ohrožení demokracie.

Svoje stanovisko k tomuto zaujímá i Chmelík (1997, s. 4), který ve své knize uvádí, že „k radikálním postojům a k nárůstu extrémistických projevů dochází za určitých společenských podmínek, z nichž za nejvýznamnější lze označit nárůst zločinnosti, zvýšení počtu asociálních osob, zvýšenou migraci, snížení prestiže státního aparátu“.<sup>1</sup>

## 2 TEORETICKÁ ČÁST

### 2.1 EXTREMISMUS

Pro objasnění problematiky extremismu, použijeme výrok Tejchmanová (2003, s. 2), která vysvětluje pojem **extremismus** jako „vyhraněné ideologické postoje, které vybočují z ústavních, zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance, a útočí proti základním demokratickým ústavním principům, jak jsou definovány v českém ústavním pořádku“. Mezi tyto principy patří:

- ▶ úcta k právům a svobodám člověka a občana (čl. 1 Ústavy),
- ▶ svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát (čl. 1 Ústavy),
- ▶ nezměnitelnost podstatných náležitostí demokratického právního státu (čl. 9 odst. 2 Ústavy),
- ▶ svrchovanost lidu (čl. 2 Ústavy),
- ▶ volná soutěž politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek k prosazování svých zájmů (čl. 5 Ústavy),
- ▶ ochrana menšin při rozhodování většiny (čl. 6 Ústavy),
- ▶ svoboda a rovnost lidí v důstojnosti a právech, nezadatelnost, nezczizitelnost, nepromlčitelnost a nezrušitelnost základních práv a svobod bez rozdílu pohlaví, rasy,

---

<sup>1</sup> CHMELÍK, J. *Extremismus*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 1997. s. 4

barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národního a sociálního původu, příslušnosti k národnosti nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení (čl. 1, čl. 3 Listiny základních práv a svobod).<sup>2</sup>

Vystihnout a přesně definovat pojem „extremismus“ není dost dobře možné především z důvodu obsáhlosti dané problematiky, domnívám se ovšem, že použitá forma dokáže zasáhnout veškerá podstatná spektra tohoto fenoménu dnešní doby.

Při skloňování pojmu „*extremismus*“ se můžeme setkávat také s pojmem „*radikalismus*“.

„Pojem **radikální** (latinsky *radix* kořen) se začal používat během pozdního 18. století jako politologické označení stoupenců důkladných nebo extrémních společenských změn, které by ve větší nebo menší míře zahrnovaly změny sociálního řádu. Historický **radikalismus** je vhodné odlišovat od moderního označení radikál, které označuje jednoduše extrémní polohy v levicové nebo pravicové politice.“<sup>3</sup>

V Blackwellově encyklopedii politického myšlení, jak o tom píše Mareš (2003, s. 32-33), je radikalismus definován jako „schopnost podrobit existující okolnosti kritickému zpochybňování a hlásat reformu nebo zrušení těchto okolností, pokud jejich existenci nelze principiálně ospravedlnit“.<sup>4</sup>

Rozdíl mezi extremistou a radikálem je možné spatřovat nejen v používání odlišných prostředků, ale především v cílech. Extremisté totiž neváhají použít k realizaci svých záměrů i násilí, kdežto radikálové užívají všechny dostupné legální prostředky, přestože některé se nacházejí na samém okraji ústavního rámce. Ovšem zásadní rozdíl je nutné vidět v cílech, které sledují extremisté a radikálové, což jim vtiskuje zcela určitý charakter politické opozice. Při troše zjednodušení se dá konstatovat, že extremisté ztělesňují fundamentální a ideologickou opozici, která nehodlá změnit pouze např. vládu, nýbrž celý politický systém, tj. pravidla politické demokratické hry. Oproti tomu radikálové usilují o změny v různých oblastech demokratické společnosti, které se dají realizovat politickými reformami při

---

<sup>2</sup> TEJCMANOVÁ, L. *Zpráva o problematice extremismu na území České republiky v roce 2002*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2003. s. 2

<sup>3</sup> WIKIPEDIE. *Radikalismus*. [online, cit.2008-02-07]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Radikalismus>

<sup>4</sup> MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno: Barrister & Principal, 2003. s. 32-33

zachování stávajícího politického systému. Z toho vyplývá, že radikálové představují legální opozici vůči dané vládě s tím, že existence takové opozice je nutnou podmínkou fungování každé skutečné demokracie.<sup>5</sup>

### 3 DĚLENÍ EXTREMISMU

Jak uvádí Chmelík (1997, s. 6), „extrémistické aktivity je podle ideové motivace možno rozdělit do tří základních skupin. Tato klasifikace nám v začátcích postačí pro lepší orientaci v extremismu. Samotný extremismus tak vyhraněné dělicí roviny nemá. Podle naznačeného hlediska jsou extrémistické aktivity děleny na:

- ▶ **levicové,**
- ▶ **pravicové,**
- ▶ **náboženské“.**

Politický extremismus je obvykle členěn na pravicový a levicový. Základní ideologie obou forem je podobná, tj. odmítání základních norem formujících současnou společnost. Důvodem vzniku a existence různých extrémistických hnutí jsou odlišné ideologie.

Přívrženci levice a pravice se inspirovali hodnotami příznačnými pro tyto směry. Oproti tomu pohnutky náboženských extrémistů jsou daleko širší a nejsou vyhraněné. V úvodu jsme rozdělili extrémistické aktivity do tří základních skupin. Tyto aktivity se mezi sebou obecně odlišují svou složitostí a dosahem. Některé z nich spočívají pouze v nerespektování a narušování určitého společenského pravidla, jiné usilují o změnu tohoto pravidla.

Hovoříme-li o aktivitách spočívajících v nerespektování a narušování určitých společenských pravidel, jedná se ve své podstatě o nekomplikované aktivity, které často probíhají bez přípravy (spontánně). Pro tyto aktivity je typické, že jejich nositelé, vzhledem ke svému sníženému sebeovládání apod., nebývají schopni komplikovanější a plánované činnosti. Tyto, z naprosté většiny neskrývané aktivity, které jsou ve vztahu ke společenským pravidlům destruktivní (pachatelé neusilují o jejich změnu ale odstranění) a bývají zpravidla bezprostředně dokonány, jsou někdy řazeny pracovně do skupiny tzv.:

- ▶ **nepolitického extremismu** (jejich nositelé nedělají politiku a neusilují o její změnu).

---

<sup>5</sup> DANICS, Š., KAMÍN, T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2005. s. 10

Podle Chmelíka (1997, s.7) „většina aktivit „nepolitického“ extremismu směřuje proti osobám, které pachatele „vyprovokovaly“ svou odlišností, jako je např. barva pleti, fyzická konstituce, oděv, chování apod. Tyto akty agrese, které vycházejí z pudového jednání a jejichž iniciátorem je uvědomění si „odlišnosti“, jsou označovány jako *xenofobní extremismus*. **Xenofobní extremismus** je jedním z průvodních jevů existence komunity, tvořené osobami spolu sdílejícími určité hodnoty (i když nejznámějšími formami jsou etnikum, stát, národ nebo rasa, tyto komunity vytvářejí i např. přívrženci sportovních klubů)“.

*„XENOFobie je odborný termín ze sociologie, který v doslovném překladu znamená strach z cizinců. Obecně se slovo používá k označení mezilidské nesnášenlivosti a předsudků vůči lidem z jiné země, či při nedostatku úcty k jejich tradicím a rozdílné kultuře.“<sup>6</sup>*

Jsou zaměřeny vůči cizím osobám, které jsou nositeli těchto aktivit považovány buďto za nebezpečné nebo jsou jim přisuzovány negativní vlastnosti. V současnosti nejvýznamnějšími projevy xenofobie, které můžeme podle obsahu rozdělit do dvou skupin, jsou xenofobie...

► **rasová nebo také etnická** (v ČR převážně zaměřená proti Rómům a příslušníkům jiných ras) a

► **xenofobie nacionální** (v ČR zaměřená převážně proti občanům SRN). Xenofobie je zásadní složkou většiny extrémistických ideologií, v nichž, mimo vlastní společnost, jsou vždy konkrétně specifikováni její nepřátelé.<sup>7</sup>

Aktivita druhého typu extremismu, které usilují především o změnu společenských pravidel, jsou značně složitější. Tvoří souhrn nejrůznějších koordinovaných činností, jejichž důležitou složkou je plánování. Tyto aktivity, jejichž cílem je změna společnosti v intencích vyznávané ideologie, probíhají často utajeně, přičemž mohou být dokonány i ve vzdálené budoucnosti. Vzhledem k tomu, že jsou ve vztahu ke společenským pravidlům destruktivní, bývají řazeny do skupiny tzv.:

► **politického extremismu**. Politický extremismus je většinou politology vymezován jako „antiteze“ liberální demokracie s tím, že je doprovázen extremistickými veřejnými postoji, včetně organizované činnosti v rámci extremistických politických

---

<sup>6</sup> WIKIPEDIE. *Xenofobie*. [online, cit.2008-03-10]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Xenofobie>

<sup>7</sup> CHMELÍK, J. *Extremismus*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 1997. s. 7

subjektů. Definujeme-li extremismus jako „antitezi“ vůči liberálně-demokratickému řádu, měli bychom zároveň vymezit, co je jeho obsahem. Jinými slovy říci, co nutně tvoří obsah demokratického ústavního státu a co je potřebné chránit.

Podle odborníků k nepostradatelným principům demokratického řádu patří:

- 1) moderní pojetí lidských a občanských práv;
- 2) suverenita moci lidu;
- 3) dělba státní moci (zákonodárná, výkonná a soudní);
- 4) odpovědnost a kontrolovatelnost vlády;
- 5) legálnost a transparentnost státní správy;
- 6) nezávislost soudnictví;
- 7) pluralita stran ve společnosti a jejich svobodná konkurence ve vztahu ke státní moci;
- 8) svobodné a legální působení opozice.<sup>8</sup>

Podle názoru jiných politologů nemůže politologická analýza extremismu vycházet pouze z ochrany ústavy demokratického státu, ale musí zahrnout: politické, ekonomické, sociální a kulturní rámcové podmínky šíření antidemokratických a k demokracii skeptických postojů, rozsah a vývoj extremistických aktivit (organizovaných i neorganizovaných), generační a pohlavní zvláštnosti, strukturu extremistické ideologie, pro gramatiku extremistických organizací a jejich vztah k rozhodujícím politickým silám na národní i mezinárodní úrovni. Jinými slovy, politologická analýza extremismu by měla vycházet z vlastní interpretace tohoto fenoménu.

### 3.1 CHARAKTERISTIKA LEVICOVÉHO EXTREMISMU

**Levicový extremismus** (dále jen LEX) - klade do popředí princip rovnosti a snaží se jej rozšířit na všechny oblasti společenského života. V konečném důsledku to však znamená, že srovná lidi takovým způsobem, až zanikne jejich individuální lidská svoboda. Levicoví extremisté mohou vycházet z ucelené ideologie anarchismu nebo komunismu a dále z komunistických odnoží v podobě trockismu, stalinismu a maoismu. Ve zdůrazňování fundamentální lidské rovnosti se sice tyto komunistické ideologie shodují s duchovním základem demokratického státu, ale vyvozují z tohoto základu extrémní důsledky.

---

<sup>8</sup> DANICS, Š., KAMÍN, T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2005. s. 18 - 19

Levicoví extremisté usilují o „revoluční“, tzn. zásadní převrat existujícího sociálně-politického řádu. Všichni levicoví extremisté se přitom jasně hlásí k „revolučnímu násilí“. Jejich aktivity směřují v duchu ideologie, ať už zaměřené revolučně-marxisticky k nastolení socialisticko-komunistického systému nebo v duchu anarchie ke společnosti bez vlády. Pokud jde o militantní nejednotnou autonomní scénu - tzv. antiglobalisty - všichni odmítají panující normy, zákony a především monopol státu na násilí. Při svých protestních aktivitách neváhají použít násilí k prosazení svých záměrů, které nemusí být vždy motivovány politicky, ale spíše vyjadřují protest vůči konzumní společnosti.

Levicově orientovaní extremisté stojí v opozici proti pravicově orientovaným hlavně z důvodu jejich rasové nesnášenlivosti. Dále předpokládají, že člověk je sám o sobě dobrý, ale je deformován zkaženou společností. Ultralevice vychází především z hesla francouzských revolucionářů „Libreté, égalité, fraternité“ (volnost, rovnost, bratrství). Příznivci levicového extremismu se pokoušejí o vytvoření společnosti, v níž by panovala naprostá rovnost mezi jejími členy. Mělo by dojít k vytvoření vzájemných harmonických vztahů založených na principu dobré vůle a obětavosti. K vytvoření této společnosti chtějí dojít likvidací starého hierarchického uspořádání společnosti (odstranění ekonomických rozdílů a nerovností ve společnosti). Levicový extremismus je představován skupinami nejrozličnějších ideologií – od „tradičních“ anarchistů přes stoupence trockistických a socialistických myšlenek až po stoupence maoismu a stalinismu. Některé ultralevicové skupiny se nezřikají ani teroristických metod.

Levicový extremismus je brán jako hrozba návratu k socialismu. I tady lze spatřovat latentní nebezpečí pro páchání trestné činnosti, což do jisté míry opodstatňuje jejich sledování a monitorování bezpečnostními složkami. S činností těchto skupin se pojí problém vymezení hranic mezi zákonným a nezákonným; resp. kam až sahá právo na svobodu projevu v demokracii a do jaké míry jsou určité projevy společensky nebezpečné.

Za zmínku jistě stojí i definice některých německých politologů (např. Backes, Jesse), kteří chápou politický extremismus jako antitezi k demokratickému ústavnímu státu. Extremisté podle této interpretace vyznávají antipluralistické pojetí politiky a společnosti a opovrhují demokratickou kompromisní kulturou i parlamentní demokracií. Jejich strategie je zaměřena na dosažení autoritářského nebo totalitního režimu.<sup>9</sup>

---

<sup>9</sup> CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Praha: Linde a. s., 2001



Levicový extremismus, kam patří :

- ▶ **anarchismus,**
- ▶ **komunismus** (včetně jistých odnoží v podobě trockismu, stalinismu a maoismu),
- ▶ **subkultury LEX** (radikální ekologičtí aktivisté, frakce hnutí „skinheads“ „S.H.A.R.P.skins“ a „REDskins“, hnutí „PUNKS“, „squatteři“, „sprejeři“ – „graffiti“)
- ▶ **panslavismus** (Slovanský výbor ČR)

směřuje mimo jiné také k tomu, klást do popředí princip rovnosti a rozšiřovat jej na všechny oblasti života. Zatímco v komunismu je zásadou rovnosti překryta idea individuální svobody, v anarchismu platí každá forma státnosti za represivní.<sup>10</sup>

Chmelík (1997, s.15) ve své knize uvádí jinou variantu členění ultralevicového spektra a sice na tři základní kategorie:

- ▶ hnutí snažící se nastolit nové sociální uspořádání týkající se celého lidstva (militantní marxistické a autonomní ideologie a autonomové)
- ▶ hnutí usilující o nastolení nových vztahů mezi člověkem a přírodou (militantní ekologové a ochránci zvířat)
- ▶ hnutí jejichž prioritou je nastolení nových vztahů mezi mužem a ženou (militantní odpůrci sexismu)<sup>11</sup>

### 3.1.1 Anarchismus

Anarchismus je ideologie usilující o vytvoření společnosti bez sociální, ekonomické a politické hierarchie a jiných forem nadvlády člověka nad člověkem (např. genderová nebo věková). Anarchisté proto odmítají hierarchii, zejména v její společenské podobě, tj. státní moc, ekonomické (tj. aktuálně kapitalismus), formální centralizovanou organizaci a právní řád ve formě zákonů, vytvářených elitou a vnucovaných zbytku společnosti, přičemž tvrdí, že lidská pospolitost se umí seberegulovat a spravovat bez těchto dle anarchistů umělých a

---

<sup>10</sup> MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Blansko: Barrister & Principal, 2003. s. 22

<sup>11</sup> CHMELÍK, J. *Extremismus*, MV ČR – sekce personální a vzdělávání PČR, Úřad vyšetřování pro ČR, 1997, s. 15

člověku nepřirozených překážek. Cílem anarchismu je uskutečnit společnost, která stojí na vzájemně se podporujících principech rovnosti a svobody.

Výraz anarchismus pochází z řeckých slov "an-" (předpona, znamenající "bez", "v nepřítomnosti") a "archos", neboli "vládce", "vůdce". Výraz "anarchia" pak znamená stav bez (utlačovatelské) autority.<sup>12</sup>

Jedná se o určitou ideologii, která se vystupuje jako propracovaná soustava názorů, postojů, hodnot a idejí s apologetickou nebo ofenzivní funkcí založenou na formulování politických, světonázorových nebo podobných zájmů určité skupiny. V politické a společenské praxi se ideologie vládnoucí skupiny projevuje např. ve formě filozofie, práva či morálky, obecně se skrze svou subjektivitu snaží o formulaci celkového výkladu společnosti a člověka jako takového.

V angloamerickém prostředí je obvyklé i užívání termínu *ideologie* pro neutrální označování ucelené soustavy myšlenek a výpovědí. V evropském prostředí má termín častěji pejorativní vyznění a vyjadřuje též uzavřenost, jednostrannost, iracionální a propagandistické rysy soustavy označované jako ideologie.<sup>13</sup>

Často se pojmem ideologie označuje pouze politická ideologie, jakožto jeden z nejběžnějších významů slova ideologie.

Politické ideologie mají čtyři základní funkce:

- ▶ napomáhají v objasňování politických jevů a politické praxe
- ▶ umožňují identifikaci s komplexním systémem hodnot
- ▶ umožňují identifikaci s danou sociální skupinou
- ▶ poskytují základní východiska pro formulaci politického programu a jeho cílů.

### 3.1.2 Komunismus

**„KOMUNISMUS** (z latinského *communis* = „společné“) je politická ideologie hlásající společné vlastnictví a odmítající třídní rozdíly mezi lidmi. Dále se tak označuje ideální stav

---

<sup>12</sup> WIKIPEDIE. *Anarchismus*. [online, cit.2007-12-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Anarchismus>

<sup>13</sup> JANDOUREK, J. *Sociologický slovník*, Praha: Portál, 2001. ISBN 80-7178-535-0

*společnosti, jehož dosažení komunistická hnutí prosazují, a komunistický režim, tedy politický režim států ovládaných komunistickými stranami. “<sup>14</sup>*

Skupiny obyvatel vyznávající ideologii komunismu je zapotřebí rozčlenit do dvou skupin:

- **ortodoxních komunistů** (neboli tzv. nebolševiků),
- **reformních eurokomunistů.**

Specifickou skupinou jsou tzv. nebolševici či ortodoxní komunisté, kladoucí důraz na návrat k reálnému socialismu jakožto formě vlád existujících v zemích bývalého „východního bloku“. Ortodoxní komunisté se domnívají, že stávající systém „státně-monopolistického kapitalismu“ je nutné změnit revoluční cestou a nastolit nějakou podobu „státního socialismu“, který by zajistil skutečnou rovnost všech.

Naproti tomu druhá skupina tzv. reformní eurokomunisté představují legální opozici vůči vládě, protože hodlají provést zásadní změny v ekonomické a sociální oblasti, pokud by se dostali ke státní moci. Tedy v rámci daného ústavního rámce chtějí vytvořit tzv. model „demokratického socialismu“, který by prý respektoval základní lidská práva a svobody.

Je zapotřebí podotknout, že tato skupina se vzdaluje podstatě vnímání extremismu, jako určité negativní formy chování a jednání pro společnost.

### **3.1.3 Subkultury LEX**

Částí ultralevicové scény České republiky, které není v politologických pramenech věnována tak velká pozornost jako předchozím, ale kterou se domnívám, že nelze opomenout, jsou tzv. subkultury a okrajová společenská hnutí. Tato hnutí jsou mezi sebou svým ideologickým základem značně rozdílná a jediným pojítkem je, že se svými názory řadí mezi ultralevicovou platformu.

V rámci subkultur a okrajových hnutí ultralevice lze identifikovat následující významná uskupení:

- **radikální ekologičtí aktivisté**

---

<sup>14</sup> WIKIPEDIE. *Komunismus*. [online, cit.2008-03-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Komunismus>

- ▶ **frakce hnutí „skinheads“ „S.H.A.R.P.skins“ a „REDskins“**
- ▶ **hnutí „PUNKS“**
- ▶ **„squatteři“**
- ▶ **„sprejeři“ – „graffiti“<sup>15</sup>**

### **3.1.4 Panslavisté - Slovanský výbor ČR**

Slovanský výbor ČR (dále SV ČR) je občanským sdružením zřízeným podle zákona č. 93/90 Sb., o sdružování občanů, je registrován Ministerstvem vnitra ČR. Má sídlo v Praze a rozvíjí činnost v krajských městech a v řadě dalších měst a obcí v ČR. Řídí se stanovami SV ČR. Svoji tradici odvozuje od Slovanského sjezdu v roce 1848 v Praze, od dalších slovanských sjezdů a od obnoveného setkávání zástupců slovanských národů počínaje Všeslovanským sjezdem v roce 1998 v Praze. Tento sjezd po 150 letech rozvinul slovanskou myšlenku v současné době.

Posláním SV ČR je rozvíjet spolupráci slovanských národů a slovanskou vzájemnost v různých oblastech činnosti: nevládní politické spolupráce, kulturní, vědecké, osvětové, vzdělávací, hospodářské a dalších. Je vlasteneckým občanským sdružením. Při své činnosti spolupracuje s dalšími vlasteneckými sdruženími v ČR. Nejvyšším orgánem SV ČR je celostátní shromáždění a v období mezi shromážděními volená Celostátní rada SV ČR. Sdružení průběžně řídí předsednictvo SV ČR. Je vydavatelem měsíčníku SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST.

Spolupracuje s obdobnými organizacemi dalších slovanských národů, je členem Mezinárodního slovanského výboru, spolupracuje s krajanskými organizacemi v zahraničí a dalšími mezinárodními organizacemi a humanitárními institucemi. Je důsledným obhájcem české národní státnosti, českých národních zájmů a státní suverenity. Nesouhlasí s rozbitím Československa a přeje si budoucí obnovení státního svazku podle vůle obou našich národů. Požaduje zákonnou ochranu českého jazyka jako jazyka státního.

Nesouhlasí s členstvím ČR v NATO, které rozděluje slovanské národy. Nesouhlasí s vstupem ČR do Evropské unie, která je nadnárodním superstátem potlačujícím zájmy malých a středních národů. Nesouhlasí s odbouráváním české státnosti. Jako jiné řešení pro

---

<sup>15</sup> TEJCHMANOVÁ, L. *Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2006*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2007. s. 4-6

budoucnost považuje SV ČR za nejlepší rovnoprávnou spolupráci mezi národy a v tomto rámci především se slovanskými státy. Usiluje o mír na celém světě, o prospěšnou spolupráci všech národů.

### 3.2 CHARAKTERISTIKA PRAVICOVÉHO EXTREMISMU

Pravicový extremismus: jeho základním východiskem je rasismus, projevující se jako přesvědčení o biologické výjimečnosti a převaze bílého etnika. Argumentem jsou rasově-antropologické teorie poloviny minulého století z nichž čerpali ideologové Třetí říše. Nejhorším zločinem je podle pravicových extrémistů míšení bílé rasy s ostatními. Nejmilitantnější rasisté vidí nutnost vypuknutí „rasové svaté války“- RAHOWA jako rozhodující boj bílé rasy za přežití.

Nejtypičtější formy pravicového extremismu jsou:

- ▶ **rasismus,**
- ▶ **xenofobie,**
- ▶ **antisemitismus a**
- ▶ **nacionalismus** s jistými modifikacemi, mezi které lze zařadit např. **fašismus, neofašismus, nacismus a neonacismus.**

Cílem pravicových hnutí je vítězství, které umožní vytvoření nové společnosti. Způsoby jakými k těmto ideálům chtějí dojít jsou různé od našeho dobrovolného přijetí jejich „správných“ myšlenek, přes boj proti nepřítelům, až k tomu nejhoršímu způsobu - k vyhlazovacím válkám.

Soudobí pravicoví extrémisté nemají ucelenou ideologii, která by byla z hlediska konzistentnosti srovnatelná s fašismem či nacismem. Většina ideových koncepcí dnešních pravicových extrémistů vychází z nacionalistického a rasistického základu. Jejich podstatou je představa, že příslušnost k národu nebo rase určuje hodnotu a kvalitu člověka. Z této představy potom mají vycházet i lidská a občanská práva, a proto společnost má být budována na principu monokulturnosti. Kromě toho pravicoví extrémisté propagují autoritativní politický systém, v němž splývá stát a etnický homogenní národ v přirozenou entitu, jejíž vůli vyjadřuje politická elita či charismatický vůdce. Autorita politického vedení je nezpochybnitelná, neboť výkon moci provádí intuitivně, na základě potřeb přirozené entity. V takovémto řádu jsou kontrolní mechanismy výkonu státní moci zbytečné, a proto se jeví

zbytečné i volby (jako prostředek vyjádření zájmů občanů), ale i konkurenční úloha politické opozice.<sup>16</sup>

### 3.2.1 Rasismus

Základním myšlenkovým východiskem všech odrůd pravicově extrémistického myšlení je silný **rasismus**, projevující se jako přesvědčení o „biologické výjimečnosti“ a „převaze“ určitého etnika, např. bílé rasy. Největším zločinem je v očích pravicových extrémistů míšení bílé rasy s ostatními. Nejmilitantnější rasisté pak hovoří o nutném vypuknutí „rasové svaté války“ (je užívána mytologicky znějící anglická zkratka RAHOWA), nebo „bílá revoluce“, rozhodujícího boje bílého plemene za přežití.<sup>17</sup>

*„RASISMUS je nevědecká teorie předpokládající, že biologický a etnický původ určuje kulturní, psychickou (mentální) povahu populací, které se vzájemně dělí na „vyšší“ a „nižší“. Převzato ideologiemi, které zdůrazňují nadřazenost bílé rasy nad ostatními „méněcennými rasami“.*<sup>18</sup>

Typickým projevem rasismu je vytváření rasistických předsudků a stereotypů, podle nichž jsou příslušníkům dané rasy zcela iracionálně přisuzovány charakterové vlastnosti, schopnosti a predispozice, které ovšem často neodpovídají osobním zkušenostem s konkrétními osobami. Jde o zcela nepřijatelné směřování psychických a tělesných vlastností, které je o to nebezpečnější, neboť se tváří jako vědecká teorie.<sup>19</sup>

Termín rasismus se často volně a bez hlubšího promyšlení používá k označení nepřátelských či negativních pocitů jedné etnické skupiny či národa vůči jinému a výsledných činů z takového přístupu pramenících. Někdy se však antipatie jedné skupiny vůči jiné projevuje tak cílevědomě, že ústí v brutalitu dalece překračující povýšenost a předsudky. Hitler se dovolával rasistických teorií, aby ospravedlnil genocidní zacházení s evropskými Židy a podobně jednali stoupenci bělošské nadřazenosti na Americkém jihu, kteří takto vysvětlovali nutnost zachování rasových segregačních zákonů, jež měly černé a bílé obyvatelstvo udržet v odděleném a nerovném postavení.

---

<sup>16</sup> DANICS, Š., KAMÍN, T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2005. s. 20

<sup>17</sup> CHMELÍK, J. *Extremismus*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 1997. s. 8

<sup>18</sup> CHMELÍK, J. *Základní charakteristika extremismu*. [online, cit.2007-10-25]. Dostupné z: [http://www.woodcraft.cz/index.php?right=infostudna\\_pravo&cl=min\\_vedouciho&page=23](http://www.woodcraft.cz/index.php?right=infostudna_pravo&cl=min_vedouciho&page=23)

<sup>19</sup> VÁCLAVÍK, D. *Etnické a kulturní minotity ve střední Evropě I.*. Liberec: Technická univerzita v Liberci, 2001. s. 20

Vrchol historie rasismu nastoupil ve dvacátém století s vzestupem a pádem režimů. Termín „*rasismus*“ poprvé přešel do obecného užívání ve třicátých letech 20. století, kdy bylo třeba nalézt nové slovo pro označení teorií, jimiž nacisté ospravedlňovali pronásledování Židů.

O rasistickém přístupu či ideologii lze hovořit tehdy, jsou-li rozdíly, které lze považovat za etnicko-kulturní, vnímány jako vrozené, neodstranitelné a nezměnitelné. V nejčistší podobě se projevuje tehdy, jsou-li etnické rozdíly, které jsou pevně zakořeněné v jazyku, zvycích a příbuzenských vztazích, potlačeny ve jménu imaginárního celku spojeného s pigmentací, jako v případě bělošské nadřazenosti, či na slovně tradovaném mýtu o dávném nadřazeném původu, jako v případě árijství. Rasismus buď přímo udržuje, nebo rovnou navrhuje zřídit rasový řád, stálou skupinovou hierarchii, která pomyslně odráží zákony přírody nebo rozhodnutí Boha. Rasismus se původně vyjadřoval náboženskými, nikoli biologickými termíny.

Podle M. Fredricksona<sup>20</sup> při užití pojmu rasismus musí být přítomny dva prvky: *odlišnost* a *moc*. Pramení z myšlenkového postoje, podle něhož se "ti druzí" liší od "nás" trvale a nenapravitelně. Toto vědomí odlišnosti nám poskytuje motiv či odůvodnění pro to, abychom využívali svou mocenskou převahu a zacházeli s etnicko-rasově "odlišnými" tak, jak bychom považovali za kruté či nespravedlivé, kdyby někdo zacházel s námi.

Výsledkem spojení názoru s činem pak může být neoficiální, avšak všudypřítomná společenská diskriminace na jednom konci spektra, po genocidu na konci druhém, přes vládou posvěcenou segregaci, koloniální podrobení, odmítání přistěhovalců, nucené deportace (neboli "etnické čistky") a zotročení, i další možné varianty téhož.

Všechny podoby rasismu, od nejmírnějšího po nejkrutější, popírají možnost, že by skupina diskriminujících a diskriminovaná mohly koexistovat ve stejné společnosti, nebude-li jedna dominantní a druhá podřízená.

### 3.2.2 Xenofobie

Xenofobie je odrazem přesvědčení o nerovnosti ras. Jedná se o otevřené pohrdání a nepřátelství vůči lidem jiné barvy pleti, především přistěhovalcům. V obecnější poloze

---

<sup>20</sup> DROIT, C. *Úvod do pojmu „rasismus“*. [online, cit.2007-09-12]. Dostupné z: <http://rasismus.blog.cz/0604/uvod-do-pojmu-rasismus>

můžeme hovořit o nedůvěře ke všemu cizímu, novému. K tomu přistupuje i averze ke kulturním, sociálním, náboženským a dalším odlišnostem zahraničních, zvláště mimoevropských národností.

### 3.2.3 Antisemitismus

Specifickým případem rasové nenávisti je **antisemitismus**, který je běžně chápán jako nesnášenlivost, nenávist a odpor vůči Židům. Ve svém širším pojetí znamená odpor vůči všem národům semitské skupiny, tedy např. Arabům. Židé v této skupině zauímají zvláštní postavení.

#### DEFINICE ANTISEMITISMU FRA Evropské unie a OSCE

*„Antisemitismus je určitý způsob vnímání židů, který lze vyjádřit jako nenávist vůči židům. Slovní a fyzické projevy antisemitismu jsou zaměřeny proti židovským nebo nežidovským osobám nebo jejich majetku, proti institucím židovské komunity a náboženským zařízením.“<sup>21</sup>*

Složitě a nejasné je i vymezení obsahu antisemitismu. Vůči komu je ve skutečnosti antisemitismus namířen? Proti objektivně existující skupině obyvatel, nebo lidem, kteří jsou sociálně konstruováni jako „Židé“ a posléze jako „Židé“ pronásledováni a zabíjeni? Kdo je Žid? Tak tuto otázku si odedávna nekladou pouze antisemité, ale i Židé samotní. Dodnes nepanuje shoda v tom, kdo Židem skutečně je. Příslušník židovské komunity, jedinec narozený židovské matce, ten, kdo vyznává judaismus, ten, kdo se cítí být Židem, anebo ten, kdo je za Žida ostatními považován? Jak uvidíme později, antisemitům na tom často ani nezáleží.

Ve své Zprávě o antisemitismu v EU autoři za „antisemitismus“ považují protižidovské myšlení, postoje a předsudečné a/nebo nenávistné činy proti Židům (jako Židům). Z analýz mnoha studií o antisemitismu za prvé vyplývá, že skoro všechny definice v sobě obsahují odkaz na nepřátelské postoje a/nebo činy vůči Židům. Za druhé, podstatná část těchto definic obsahuje zmínku o tom, že nenávist je zaměřena vůči Židům „jako Židům“ nebo „protože jsou Židy“ nebo „kvůli jejich skutečnému či vnímanému náboženskému nebo rasovému původu či identifikaci“. Za klíčovou považují tuto poznámku. Důležité je totiž vědět, že nemusíme mluvit o antisemitismu jen tam, kde jsou napadeni Židé „jako Židé“ a stejně tak ne

---

<sup>21</sup> *Antisemitismus v ČR za rok 2006*. [online, cit.2007-09-15]. Dostupné z: [http://www.slovozivota.cz/antisemitismus\\_v\\_cr\\_za\\_rok\\_2006](http://www.slovozivota.cz/antisemitismus_v_cr_za_rok_2006)



každé napadení Žida/Židů musí být a priori považováno za napadení motivované antisemitismem. Jinak řečeno, ne každá nenávist je antisemitská a i „Nežid“ se může stát obětí antisemitského útoku (např., když je útočníkem vnímán jako Žid či je spojován s prožidovskými postoji). Nejdůležitější zde tedy není ono objektivní „být/nebýt Židem“, ale to, zda je útočníkem daný jedinec/skupina/objekt za Židy/židovský považován/a. „Objektivní“ skupinová příslušnost je zde tedy nahrazována subjektivním vnímáním antisemitů (stejně je tomu v případě rasismu).

Na základě poznámek Briana Kluga, jak je uvádí Fibich (1993, s. 9), který tvrdí, „že antisemitismus se nejlépe definuje ne postojem vůči Židům, ale používanou definicí Žida“, pak autoři Zprávy o antisemitismu v EU ve své podstatě antisemitismus definují jako činy nebo postoje, které jsou založeny na vnímání sociálního subjektu (individua, skupiny, instituce, státu) jako „prolhaného, morálně zkaženého, konspiračního Žida“. Vidíme tak, že základní segment antisemitismu je tvořen generalizovaným, stereotypním myšlením, jenž nám ukazuje, jací Židé jsou, co dělají a za čím vším stojí. V tomto smyslu lze přijmout Fibichovu definici antisemitismu jako znevažování Židů a připisování jim různých negativních vlastností, aby mohli plnit roli obětí za provinění jiných.<sup>22</sup>

Jak již bylo řečeno, antisemitismus mnozí považují za jeden z nejstarších projevů nenávisti, diskriminace a marginalizace určité kategorie lidí. Také proto je charakterizován množstvím různých typů, které na sebe v průběhu historie v rozličných obdobích a oblastech vzal. Na základě historických znalostí je možné pokusit se o pracovní typologii antisemitismu, jenž vychází z několika základních rozlišení a navazuje, obměňuje či rozšiřuje dosud známá členění více či méně známých autorů.

Vzhledem k charakteru tohoto materiálu je možné (ale ne nezbytně nutné) držet se následujícího dělení antisemitismu:

- 1) nábožensky motivovaný (tzv. pohanský a křesťanský antijudaismus);
- 2) ekonomizující;
- 3) nacionalistický (nepřesně též národnostní);
- 4) rasistický (nepřesně též rasový);
- 5) politizující antisemitismus;
- 6) historizující (popírání šoa);

---

<sup>22</sup> FIBICH, Jindřich. *Základy politologie: učební texty pro střední školy*. Praha: S & M, 1993. s. 9

## 7) globální.<sup>23</sup>

**ANTISEMITISMUS** - jde o specifický projev nesnášenlivosti k židům, k sionismu, k tzv. „židovství“ - judaismu aj. Dobová literatura rozlišuje např. katolický antijudaismus, sociální antisemitismus, nacionalistický antisemitismus, rasový nebo biologický antisemitismus, a další.<sup>24</sup>

### 3.2.4 Nacionalismus

Nacionalismus přisuzuje zásadní význam komunitě, tvořené národem, který je povýšen na vrchol hodnotové stupnice. Respektuje tradiční hodnoty společnosti, ve které existuje, často slouží k jejímu vyburcování a stabilizaci. Světové univerzalistické názory, pokud nejsou součástí nepřátelských doktrín, jsou respektovány, přičemž často jsou používány jako součást vlastních doktrín. Inspiračním zdrojem nacionalismu je vlastní historie, v níž jsou vyhledávána slavná období a osobnosti, přičemž často dochází k pokusům o vlastní interpretaci dějin. Postoj vůči národnostním menšinám je do jisté míry indikátorem nacionalistických tendencí. Nacionalismus existuje v mnoha formách. Také škála jeho projevů je rozsáhlá - od pouhého poukazování na svébytnost národa až po agresivní války.

***NACIONALISMUS** - politický směr, podle kterého vlastní „národ“ je základní společenskou jednotkou, nadřazenou nad ostatní. Politický směr typický pro nacismus (nacionální socialismus), který byl základní ideologií Adolfa HITLERA.<sup>25</sup>*

Dnes mezi možné negativní projevy nacionalismu můžeme, jak již bylo řečeno, zařadit např. **fašismus, nacismus a neonacismus**. Ideologie těchto směrů vychází z nacionalismu.

► **Fašismus**, odvozuující svůj název od latinského slova fascis (fasces) se z nacionalismu vyčlenil svými specifickými rysy. Nacismus, jinak také nacionální socialismus, je německou variantou nacionalismu. Na rozdíl od příbuzného fašismu, kterým se nacismus inspiroval (včetně převzetí tzv. římského pozdravu - vztyčení pravice), kladl zásadní důraz na nacionální a rasový aspekt a na tzv. dějinné poslání, jehož konečným cílem byla světovláda (nacistickou ideologii mimo jiné ovlivnila tzv. eugenika tj. nauka o šlechtění člověka a idea eutanázie).

---

<sup>23</sup> DANICS, Š., KAMÍN, T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2005. s. 93

<sup>24</sup> CHMELÍK, J. *Základní charakteristika extremismu*. [online, cit.2007-10-25]. Dostupné z: [http://www.woodcraft.cz/index.php?right=infostudna\\_pravo&cl=min\\_vedouciho&page=23](http://www.woodcraft.cz/index.php?right=infostudna_pravo&cl=min_vedouciho&page=23)

<sup>25</sup> CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Praha: Linde a. s., 2001. s. 9

Fašismus byl jedinou z hlavních ideologií dvacátého století, která se objevila společně se stoletím samotným. Jednalo se o syntézu organického nacionalismu a antimarxistického socialismu, o revoluční hnutí opírající se o odmítnutí liberalismu, demokracie a marxismu. Fašistická syntéza symbolizovala odmítnutí politické kultury zděděné z osmnáctého století a francouzské revoluce; jejím cílem bylo položit základy nové civilizace. Pouze nová kolektivní a antiindividualistická civilizace byla pokládána za schopnou zajistit trvání lidského společenství, v němž by byly všechny společenské vrstvy a třídy dokonale integrovány.

► **Nacismus** prosazoval totální podřízení se jedince autoritě rasy, národa a vůdce. Postupně se tak vyvinul v hnutí, dělící lidstvo do tří kategorií, z nichž první byla vládnoucí (herrenvolk), druhá zotročená a třetí určená k vyhubení. Mezi národy vládnoucí árijské rasy zaujímal přední místo samozřejmě Němci. Nacismus určoval k likvidaci nejenom „méněcenné“ národy a etnické skupiny, ale také „rasový odpad“, kam řadili nevléčitelně nemocné, zrádce rasy apod.

► **Neonacismus** je souhrnné označení současných politických ideologií a hnutí odvozených od nacismu, prosazující v nových podmínkách myšlenku vůdcovského principu vedení státu a souhlasí s rasovou politikou nacistického období. Snaží se nastolit totalitní formu státní moci spojenou se zabezpečením jedince.<sup>26</sup>

### 3.3 CHARAKTERISTIKA NÁBOŽENSKÉHO EXTREMISMU

Sílicí globalizace není pouze ekonomickým procesem, ale procesem tvorby nových strukturálních jednotek v sociální a politické sféře. Přejít od národních k nadnárodním formám organizace práce a života vyvolává různost životních stylů, zánik tradičních sociálních skupin a vznik nových sociálních hnutí fundamentálně náboženských, ekologických a jiných radikálně antiglobalizačních hnutí. V tomto ohledu je nutno zdůraznit, že kritika vůči globalizaci může být vedena i z demokratických pozic.

Tato nová sociální hnutí, která vznášejí různorodé politické požadavky, nelze rozlišovat a analyzovat na základě pravolevé politické orientace, neboť ta by byla u řady z nich nedosta-

---

<sup>26</sup> CHMELÍK, J. *Extremismus*. Praha: Ministerstvo vnitra, 1997. s. 10

čující. Z těchto důvodů, ale i z hlediska utřídění extremistických projevů se hovoří o tzv. „nových extremismech“.

Náboženský extremismus, s výjimkou Severního Irska, je dnes do západní Evropy importován především z muslimských zemí a v dlouhodobé perspektivě představuje pravděpodobně nejtvrďší oříšek. Pokud totiž západní demokracie nechtějí úplně zastavit přistěhovalectví a tím se do jisté míry zpronevěřit idejím, na nichž jsou vystaveny, budou se některé z nich zejména bývalé koloniální mocnosti, jako jsou Francie a Velká Británie muset ještě léta potýkat s projevy islámského fundamentalismu. Ten je sám o sobě do jisté míry výsledkem střetu práv západních liberálních hodnot s kulturami a náboženstvími, které jsou protikladem Západu. Trochu odlišná je situace ve Spojených státech, kde je náboženský extremismus nejrůznějších sekt, které jsou vlastním produktem americké kultury, častým zdrojem napětí.

K přiblížení problematiky náboženského extremismu použijeme nám všem zajisté známý islámský fundamentalismus.

► **FUNDAMENTALISMUS ISLÁMSKÝ**, který můžeme v dnešní době zařadit k největším hrozbám pro demokratickou společnost. Tento je založen na přesvědčení o vlastnictví pravdy a z koránu si účelově vybírá jen některá témata a symboly. Zde platí, že od morálně právních úvah, silně kriticky zaměřených zvláště proti západním kulturním vlivům, přechází k tvrdému jednání proti jinak smýšlejícím. Balancuje mezi religiozitou, radikálními kulturními projevy a má silné tendence určovat politický vývoj.

Řada odborníků se shoduje v tom, že islám není pouze náboženstvím, ale jedná se spíše o způsob života na základě příkazů o morálním, politickém a ekonomickém chování jedinců a národů. Islámský způsob života je založen jednak na učení proroka Muhammeda (popsán v Koránu) a dále na "bezpečné, správné cestě", což jsou tradiční zvyky dodržované zbožnými muslimy, představující ve svém souhrnu islámský právní řád či systém šaría. V islám dnes věří cca miliarda lidí ve více než 70 zemí světa. Geograficky je koncentrován v Asii a v Africe, ale značně se rozšířil i do Evropy (např. ve Velké Británii se stal druhým největším náboženstvím). V rámci islámu existují dvě hlavní sekty: sunnité, ke kterým se hlásí většina muslimů a šiité, ke kterým se hlásí pouze desetina muslimského světa. Fundamentalisté se však rekrutují z obou dvou sekt.

Nejde tedy o střet věřících a nevěřících, ani o morální střet dobra a zla, ale o střet mezi sekulárním pluralismem židovsko-křesťanského západu a politickým monoteismem

islámského radikalismu, fundamentalismu, extremismu a terorismu. Dlužno dodat, že vitalita netolerantního postoje vyplývající z monoteismu se na Západě vyčerpala v náboženských válkách na konci středověku. Od té doby postupně narůstá síla pluralismu, který islámský svět nezná. A právě prolínáním politického a náboženského života vzniká zákonitě ve společenství konflikt tam, kde je muslimská většina a nemuslimská menšina, ale platí to i naopak.

V této souvislosti se mnozí odvolávají na Samuela Huntingtona tvrdícího, že „střet civilizací v globální rovině světové politiky se odehrává mezi Západem a zbytkem světa, v regionální či lokální úrovni tento střet probíhá mezi islámem a zbytkem světa“. Převládajícím rysem vztahů mezi muslimskými a nemuslimskými národy je podle něj hluboké nepřátelství, které doprovázejí krvavé konflikty.<sup>27</sup>

### 3.3.1 Terorismus

Terorismus je obecně chápán jako násilná metoda činnosti extremistických hnutí, pro kterou je typické organizované a plánové destruování a vraždění nebo hrozba těmito postupy k zastrahování a vydírání státních orgánů, obyvatelstva, za účelem dosažení určitých, ať již politických, národnostních či jiných cílů daného extremistického hnutí.<sup>28</sup> Extremistická hnutí jsou z těchto důvodů chápána jako klasické prostředí pro vznik politicky zaměřeného terorismu. V takovém případě by se ideologické důvody aktivit extremistických hnutí staly pouze zástupným problémem. Terorismus je metodou zastrahování politických odpůrců hrozbou a užitím násilí. Smyslem nastolení teroru je vytvořit extrémně silný psychický nátlak na jednotlivce i skupiny obyvatelstva. Teror, jako prostředek terorismu, používají jednotlivci, skupiny i hnutí zejména k zastrahování či likvidaci protivníků a k vyvíjení psychického nátlaku. Nejčastějšími projevy teroru jsou atentáty, bombové útoky, únosy, ale i tzv. „veřejné popravy“.

Mezi rozšířené formy terorismu v dnešní době patří především:

#### ► Psychologický terorismus

---

<sup>27</sup> HUNTINGTON, Samuel P. *Střet civilizací: Boj kultur a proměna světového řádu*. Praha: Rybka Publisher, 2001.

<sup>28</sup> CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Praha: LINDE, 2001. s. 26

Pod termínem "terorismus" si laická veřejnost obvykle představuje použití nejhrubších forem násilí, jakými jsou např. bombové útoky, vraždy a únosy. Z hlediska teroristů jsou však takové akce pouze prostředkem k pronikání do sdělovacích prostředků, k dosažení potřebné publicity a k zajištění pozornosti širokých skupin obyvatelstva. Dosažení takového stavu jim pak následně umožňuje psychologicky působit na veřejnost a cíleně a sofistikovaně měnit její postoje. V této souvislosti lze pak chápat terorismus jako specifickou formu psychologické války.

Psychologický terorismus, stejně jako psychologická válka, je zaměřen na vědomí lidí a snaží se ovlivnit jejich chování a rozhodování prostřednictvím psychologických operací. Psychologickou operaci je tedy možné považovat za základní prvek vedení psychologické války. Psychologické operace mohou mít mnoho forem a jsou obvykle namířeny proti konkrétní cílové skupině, za účelem jejího zmanipulování a vyvolání požadované reakce (formy chování) jejích členů. K tomuto účelu používají organizátoři psychologických operací celou řadu prostředků. Mezi něž patří např. propaganda, dezinformace, podvrhy a falšování dokumentů, atd. Cílem působení komplexu vlivů odvíjejících se z použitých prostředků je vyvinout na protivníka (vládu, instituci, zájmovou skupinu, jednotlivce, atd.) takový psychologický tlak, který ho nutí k jednání, oslabující jeho materiální, mocenskou i morální pozici.

#### ► **Superterorismus**

Jaderný, radiační, chemický a biologický terorismus je obvykle laickou veřejností spojován s teroristickým zneužitím zbraní hromadného ničení (ZHN), tzn. prostředků původně vyvinutých výhradně pro vojenské použití.

#### ► **Nekonvenční terorismus**

Pro oblast nekonvenčního terorismu je typické použití specifických prostředků, které se z hlediska mechanismu působení a účinků od klasických zbraní nebo ZHN liší. Obvykle primárně nevyvolávají ničivé účinky, nicméně jejich sekundární devastační efekt může být srovnatelný se ZHN. V posledním období zaznamenávají prudký rozvoj zejména dvě formy nekonvenčního terorismu - informační a psychologický terorismus.

#### ► **Informační terorismus** je relativně nová forma "nekonvenčního terorismu".

Jeho princip ovšem nový není. Krádeže, změny a ničení informací u oponentů nebo politických protivníků jsou stejně staré jako lidstvo samo. Hrozba informačního terorismu však strmě stoupá se stále rostoucí globalizací a s rozvojem informačních technologií. Z vojensko-politického hlediska je možné informační terorismus pokládat za důležitou odnož informační války. Klasický (konvenční) politický terorismus se snaží prostřednictvím použití fyzického násilí, případně jeho hrozbou, vytvořit klima strachu a nejistoty, cílevědomě zaměřené k ovlivnění chování populace a následně vládní politiky. Na rozdíl od něho, informační terorismus využívá ke stejnému účelu podstatně sofistikovanější prostředky - digitální informační systémy, sdělovací prostředky, či jejich jednotlivé komponenty, jejichž prostřednictvím jsou podporovány teroristické kampaně či akce. V takových případech pak nemusí být nutně k vyvolání strachu použito násilí proti lidským cílům. Z kriminalistického úhlu pohledu je možné považovat informační terorismus za kombinaci kriminálního zneužití informačních technologií a teroristického fyzického násilí.

Informační technologie nabízejí teroristům mnoho nových příležitostí. Umožňují jim napadnout a zneužít s nízkou úrovní rizika a před zraky široké veřejnosti informační zdroje a informační systémy. V úsilí o upoutání pozornosti rozsáhlého publika plánují a realizují informační teroristé útoky tak, aby byly zajímavé pro informační média.

Útok na informační systémy se jeví pro teroristy jako efektivní i z hlediska nákladů a vybavení. S technologií za několik tisíc korun či dolarů mohou napáchat mnohamilionové, případně mnohamiliardové škody a způsobit kolaps průmyslových, finančních, dopravních či mocenských struktur. V této souvislosti jsou za nejvíce ohrožené cíle pokládány letiště, plynovody a elektrické sítě, komunikační systémy, banky, vodní rezervoáry, velké průmyslové aglomerace, armádní řídicí systémy atd.

S růstem globalizace a centralizace informačních systémů a technologií roste i jejich zranitelnost. Právě z tohoto důvodu je v popředí zájmu teroristů i pracovníků bezpečnostních sborů specifická oblast informačního terorismu - **kyberterorismus (cyberterrorism)**.

**Kyberterorismus** je možné definovat jako zneužití počítačových technologií proti osobám či majetku, za účelem vyvolání strachu nebo vydírání a vymáhání ústupků, zaměřené proti vládním institucím nebo civilní populaci, případně proti jejich segmentům, pro podporu politických, sociálních, ekonomických, případně jiných cílů, zaměřené na informační systémy používané cílovým objektem.

Aplikací definice terorismu vlády USA je možné kyberterorismus rovněž vymezit jako prokalkulovaný, politicky motivovaný útok proti informačním, počítačovým systémům, počítačovým programům a datům, vedený subnárodními skupinami nebo tajnými agenty, jehož výsledkem je násilí proti nezúčastněným a nebojujícím osobám.

Přímým důsledkem teroristického útoku, který může být proveden z kteréhokoliv místa na Zemi, mohou být způsobeny primárně rozsáhlé škody a poškozeny miliony lidí. Následné sekundární efekty je však zpravidla svými účinky převyšují a umocňují.

► **Islámský terorismus**, který bychom měli z mnoha důvodů odlišovat od ostatních typů terorismu a důvody si uvedeme v následujícím shrnutí:

- a) nejde mu o kompromis a nehraje hru něco za něco, protože odmítá současný svět a všechny ideologie, které považuje za nepřátelské;
- b) chce úplné vítězství a vládu Alláha, tj. nastolení islámské teokracie;
- c) poskytuje základ pro individuální jednání, ale i pro státní politiku;
- d) islámský terorismus je sponzorován především Íránem, Irákem, Libyí, Súdánem a Sýrií, ale i přes charitativní organizace roztroušené po celém světě;
- e) islámským teroristům nejde o to, co si o nich myslí veřejnost, protože jsou fanaticky přesvědčeni o správnosti své věci, což se projevuje i sebevražednými útoky;
- f) svatá válka ospravedlňuje použití jakýchkoli prostředků, včetně zbraní hromadného ničení či hrozbu jejich použití.

Spojení islámských teroristů se zbraněmi hromadného ničení je alarmující. Bezpečnostní experti tvrdí, že chemické, biologické a toxinové zbraně jsou v porovnání s jadernými podstatně levnější a jejich výroba není provázána technickými a technologickými potížemi, jako je tomu u zbraní jaderných. Navíc je možné celý proces přípravy a výroby chemických, biologických a toxinových zbraní podstatně lépe utajit. Ani otázka dopravy těchto zbraní na cíl nečiní zvláštní potíže, neboť v nejjednodušším pojetí je možné předpokládat, že otravné látky, viry, bakterie, houby, plísňe a toxiny mohou být do místa cíle dopraveny samotnými teroristy a zde použity tzv. diverzním způsobem: zamořením potravin, vody a vodních zdrojů, ventilačních šachet a ventilačního systému supermarketů a metra, vlakových a autobusových nádraží či poštou. V případě nábožensko-fanatických teroristů, kteří se necítí být vázáni morálními ani právními normami je použití těchto nekonvenčních zbraní více než možné (viz. sarin v tokijském metru a antrax v USA), anebo jimi ještě častěji vyhrožují.



Teroristické aktivity spojené s použitím nekonvenčních zbraní jsou odborníky hodnoceny jako „*nový druh terorismu*“. O teroristech se obvykle říkalo, že chtějí, aby co nejvíce lidí přihlíželo, a ne aby jich bylo co nejvíce mrtvých. Starý terorismus chtěl měnit svět (ať už jakkoli pošetilým násilným způsobem), dnešní nábožensko-fanatičtí teroristé se domnívají, že svět spasit nelze a jejich cílem je samotné ničení pro ničení. Chiliastické sekty v Japonsku a islámští teroristé představují trend, který má jedno společné: fanatismus, jehož jediným programem je ničení a pomsta.

## 4 PRAKTICKÁ ČÁST

### 4.1 CÍL PRAKTICKÉ ČÁSTI

Cílem praktické části této bakalářské práce je provést obsahovou analýzu dostupné spisové, právní a legislativní dokumentace za účelem odhalení a poukázání na problematiku extremismu na území ČR a z toho pramenící možné hrozby pro tuto společnost. Součástí této práce bude i porovnání stavu problematiky extremismu v horizontu posledních 10 let a to konkrétně situace v roce 1996 a 2006, aby na základě této analýzy mohlo být adresně poukázáno na pozitivně se vyvíjející či negativní projevy extremismu v dnešní době.

Samotnou kapitolou v této práci bude poté otevření a zodpovězení otázky související s pojmem „radikální islám“, který je dle mého názoru odsouván kamsi do ústraní politického zájmu, čímž se stává latentní hrozbou pro tuto společnost, a to nejenom pro společnost v ČR, nýbrž hrozbou pro společnost evropskou i světovou.

Jako hlavní podkladový materiál mi budou při zpracování praktické části sloužit především výroční zprávy MV ČR – odboru bezpečnostní politiky a to „INFORMACE O PROBLEMATICE EXTREMISMU NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY“, „ZPRÁVY O POSTUPU STÁTNÍCH ORGÁNŮ PŘI POSTIHU TRESTNÝCH ČINŮ MOTIVOVANÝCH RASISMEM A XENOFOBIÍ NEBO PÁCHANÝCH PŘÍZNIVCI EXTREMISTICKÝCH SKUPIN A O AKTIVITÁCH EXTREMISTICKÝCH USKUPENÍ NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 1998“, „VÝROČNÍ ZPRÁVY“ předložené Bezpečnostní informační službou vnitřní zpravodajské služby České republiky, a jiná spisová dokumentace vztahující se k problematice extremismu.

Závěrem bych chtěl říci, že pro samotné zpracování praktické části této bakalářské práce se budu snažit využívat především v této době aktuální poznatky a statistické údaje, mezi

které bych zmínil např. poslední uveřejněnou práci „O problematice extremismu na území České republiky v roce 2006“ vydanou Ministerstvem vnitra ČR – Odborem bezpečnostní politiky. Z mého zadání je patrné, že budu používat i starší statistické údaje např. pro určité dílčí srovnání problematiky extremismu v ČR. Toto by ovšem nemělo mít vliv na konečný výstup této bakalářské práce, její vypovídající a věcnou hodnotu v době jejího vzniku.

#### **4.1.1 Základní charakteristika**

Projevy extremismu se počaly v České republice otevřeně projevovat po listopadu 1989. Problematika extremismu, komunistický režimem na veřejnosti uměle zakrývaná, se začala razantnějším způsobem manifestovat. Do obecného povědomí vstoupila v podobě útoku příznivců hnutí skinheads na romské etnikum a občany tmavší barvy pleti. Za situace, kdy česká společnost po více než 40 let byla společností uzavřenou, nikoliv multikulturní, současně začalo pomalu vystupovat napovrch xenofóbní naladění části obyvatelstva. Lhostejností veřejnosti, či její podstatné části, k extremistickým projevům, sympatizování s těmito projevy, nebo dokonce jejich skrytá či otevřená podpora, počaly spoluvytvářet příhodné podmínky pro projevy s extremistickým podtextem.

Protizákonná cesta ke státní moci vede k přímému boji, neboť politická skupina, která ji zvolila, musí k dosažení svého vlivu na státní záležitosti přemoci státní aparát, která chrání právní řád a moc vládnoucích politických organizací, které hájením právního řádu hájí i svou pozici.

Bezpečnostní politika demokratického státu by měla směřovat k těmto zásadám:

1. nevyplnit jejich požadavky a nečinit jim žádné ústupky,
2. nesmí se s nimi uzavírat žádné dohody, které by jím snížily trest,
3. jejich stíhání a zatýkání musí být věnováno zvýšené úsilí,
4. nesmějí v žádném případě uniknout trestu na základě existujícího práva,
5. musí být přijata pravidla pro trestání států, které poskytují teroristům jakoukoliv podporu.<sup>29</sup>

Tyto výše uvedené zásady neznamenaají, že všichni extremisté se nutně musí stát teroristy a

---

<sup>29</sup> *EXTREMISMUS*. [online, cit.2007-07-21]. Dostupné z: <http://www.maturita.cz/referaty/referat.asp?id=2482>

naopak, že každý radikál se stane extremistou. Ovšem je fakt, že souvislosti a vzájemné vztahy mezi extremistou a radikalistou je možné spatřovat v určité posloupnosti, kdy nejprve prochází radikalismem, dále extremismem nakonec terorismem.

Za této situace má pojem politický extremismus malou vypovídací a označovací hodnotu. Naproti tomu pojmy „*levicový*“, a „*pravicový*“ politický extremismus konkretizují pozici subjektu v rámci politického spektra a tím přiřazují takto označeným politickým organizacím (extrémně levicové, extrémně pravicové) určité ideologické a programové charakteristiky. V této souvislosti se rovněž objevuje termín „*krajní*“, pravice a levice, který se více používá pro označení politických stran než hnutí a skupin, protože na rozdíl od označení extrémní nemá pejorativní podtext.

Z bezpečnostního hlediska nemá pravo-levá orientace extremistických subjektů velký význam, neboť z obou pólů vzniká riziko narušení bezpečnostní situace demokratického státu. Rovněž i přiřazení extremistických subjektů na pravo-levou osu vykazuje slabiny. To je patrné v případě punks a skinheads. První hnutí (punks) je označováno jako levicový extremismus (v širším rámci anarchismus) je prezentovaný zejména anarchoautonomními skupinami, neobolševickými a nacionalistickými skupinami či organizacemi a druhé hnutí (skinheads) jako pravicový extremismus, který je reprezentovaný neonacistickými, fašistickými a nacionalisticky orientovanými skupinami.

Přes pojmovou neujasněnost se v současnosti při analýze bezpečnostní situace ve většině evropských zemí extremismus objevuje. A to v krajní podobě nějakého následujícího ismu: fašismus, komunismus, radikalismus, anarchismus, rasismus, nacionalismus, antisemitismus, populismus, terorismus, náboženský fundamentalismus a fanatismus.

Za nejzávažnější projevy extremismu lze bezesporu označit ty, které útočí na samotnou podstatu ústavnosti demokratického státu, tedy útoky, jejichž cílem je narušení státního zřízení, územní celistvosti, samostatnosti nebo obranyschopnosti republiky. Jde o všechny projevy, které lze kvalifikovat jako trestné činy proti základům republiky podle hlavy I., prvního oddílu zvláštní části trestního zákona (zejména extremistická jednání, která lze kvalifikovat jako trestný čin teroru podle § 93, 93a trestního zákona, záškodnictví podle § 95, 96 trestního zákona, sabotáž podle § 97 trestního zákona, ale také trestný čin ohrožení bezpečnosti vzdušného dopravního prostředku a civilního plavidla podle § 180a trestního zákona, zavlčení vzdušného dopravního prostředku do ciziny podle § 180c trestního zákona, únos podle § 216 trestního zákona, brání rukojmí podle § 234a trestního zákona a další). Pro

tyto extremistické projevy je typické, že k dosažení cíle používají destruktivních prostředků bez ohledu na závažnost a rozsah následků. Neméně závažné a pro samotného občana důležitější je ohrožování zdraví a života občana této společnosti. Mezi tyto patří trestný čin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci dle §196 odst. 2, odst. 3 tr. zákona, tr. čin vraždy dle §219 odst. 2 písm. g), tr. čin ublížení na zdraví dle § 221 odst. 2 písm. b) tr. zák., tr. čin ublížení na zdraví - těžké újmy na zdraví - dle § 222 odst. 2 písm. b) tr. zákona.

Bylo by dobré se na začátek pokusit zodpovědět otázku „Co žene mladé lidi do náručí extrémistických aktivit a hnutí?“

Mladí lidé jsou během socializačního procesu velice kritičtí, někdy se snaží o radikální změnu poměrů v tradiční konformní společnosti, pokládají ji za nesnesitelnou, nelidskou, odcizenou. „Obdobné postoje doprovázejí i proces začleňování mladého člověka do politického systému. Protože v tomto procesu politické socializace hraje důležitou roli také individuální učení, je míra neochoty ztotožnit se s hodnotovou soustavou a určitou ideologií konformní společnosti významným omezujícím faktorem na cestě k porozumění politickým symbolům, politickým institucím a procedurám. Výrazně se tak komplikuje i proces, v němž se mladý člověk učí pasivní a aktivní účasti v politickém životě.“

Zpráva o problematice extremismu Ministerstva vnitra ČR z roku 2002 označuje pojem extremismus jako „vyhraněné ideologické postoje, které vybočují z ústavních, zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance, a útočí proti základním demokratickým ústavním principům, jak jsou definovány v českém ústavním pořádku“.<sup>30</sup> Za kriminalitu s extremistickým podtextem je považována ta trestná činnost, o níž je „důvod se domnívat, že byly extremistickými postoji motivovány nebo ovlivněny a při kterých byly naplněny znaky skutkové podstaty trestného činu nebo přestupku a jeho pohnutkou byla apriorní nenávist vyplývající z příslušnosti adresáta útoku k rase, národnosti, náboženství, třídě či jiné sociální skupině.“ Další ohrožení spočívá v navázání se „obyčejné“ kriminální činnosti (obecné ohrožení, výtržnictví, vražda, ublížení na zdraví, omezování osobní svobody, vydírání, poškozování cizí věci apod.) na extremistické aktivity.

---

<sup>30</sup> TEJCHMANOVÁ, L. *Zpráva o problematice extremismu na území České republiky v roce 2002*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2003. s. 2

## **5 CHARAKTERISTIKA EXTREMISTICKÉ SCÉNY V ČR ZA ROK 1996**

V obecné rovině lze konstatovat, že v 1996 projevy extremismu, včetně rasově motivovaných útoků, nenabýly nikde na území České republiky masových rozměrů a nevedly k destabilizaci bezpečnostní situace v některém z krajů či ve státě jako celku. I nadále zůstávaly tyto konflikty jen určitými „excesy“, představujícími však v některých případech osobní tragédie jednotlivců a rodin.

V objemu celkové trestné činnosti spáchané na území ČR představovala trestná činnost s extremistickým podtextem, včetně trestné činnosti páchané z rasových pohnutek, statisticky velmi malé číslo. Bez ohledu na tuto skutečnost bylo nezbytné k ní přistupovat jako ke společensky vysoce nebezpečnému jevu, který v sobě zároveň nese značnou míru latence.

Od r. 1996 zvyšující se počet zaregistrovaných deliktů s rasovou motivací může být, svým způsobem, i dokladem zvýšené aktivity policie při vyhledávání a kvalifikaci tohoto druhu trestné činnosti a spolupráce s pracovníky BIS, při níž docházelo k oboustrannému předávání závažných poznatků k osobám, které organizují srazy a vydávají neregistrované časopisy.

### **5.1 AKTIVITY S EXTREMISTICKÝM PODTEXTEM ZAREGISTROVANÉ NA ÚZEMÍ ČR**

Páchání trestných činů a přestupků s extremistickým podtextem nelze apriori spojovat s existencí extremistů a jim odpovídajících antagonistických skupin ve stejné oblasti. Rovněž nelze tvrdit, že tam, kde není koncentrováno romské etnikum, nepůsobí žádné skupiny pravicových extremistů.

K vyššímu nárustu trestné činnosti extremistického charakteru dochází např. v lokalitách, kde je sociální situace složitější a vzdělanostní struktura obyvatel nižší - tito lidé jsou podstatně náchylnější k tzv. „jednoduchým řešením“, která bezesporu extremisté nabízejí.

Eskalace inter-etnických konfliktů je důsledkem trvale neřešeného napětí mezi etniky:

- ▶ k častějším konfliktům dochází v lokalitách, kde je vyšší míra nezaměstnanosti, vyšší kriminalita apod.,
- ▶ k trvalejším a častějším konfliktům dochází spíše ve městech než na vesnicích (město poskytuje anonymitu, potřebnou k těmto činům) a spíše na periferiích měst než v jejich centrech,

- ke zvlášť agresivním projevům rasové nesnášenlivosti dochází zejména ve velkých městech a aglomeracích.

Trestných činů a přestupků s extremistickým podtextem se dopouštějí především:

- příznivci a příslušníci hnutí skinheads ztotožňování v obecném povědomí s pravicovými extremisty,
- anarchisté jako „ideologický protipól skinheadů“, či anarchoautonomové; obě tyto skupiny jsou v obecném povědomí ztotožňovány s levicovými extremisty,
- fotbaloví fanouškové, tzv. „hooligans“, spjatí s pácháním tzv. diváckého násilí,
- různé skupiny a hnutí, které se dopouštějí narušování veřejného pořádku svými akcemi.

Nejčtenější zkušenosti měly represivní složky především s příznivci hnutí skinheads a s anarchoautonomy, jejichž aktivity byly evidovány s různou intenzitou ve všech krajích České republiky.

Konkrétní poznatky naopak absentovaly v případě trestné činnosti tzv. nebezpečných sekt. Jejich aktivity nedosahovaly prozatím v České republice takové intenzity jako v jiných zemích. Řada z nich, jak naznačovaly operativní signály PČR, však v roce 1996 získávala v České republice pozice. Převážně lze konstatovat, že nebylo zaznamenáno ve spojitosti s členskou základnou těchto organizací, prokázané páchání závažné trestné činnosti.

K nejzávažnějšímu narušování veřejného pořádku na území České republiky docházelo především v souvislosti s rasovou a národnostní nesnášenlivostí. Trestná činnost s rasovým či národnostním podtextem byla výhradně páchána příznivci hnutí skinheads, byla převážně doménou mladých lidí a směřovala především proti romské komunitě.

## **5.2 CHARAKTERISTIKA TRESTNÉ ČINNOSTI PŘÍZNIVCŮ HNUTÍ SKINHEADS**

Přímé verbální útoky skinheadů, bez fyzického kontaktu, zahrnovaly verbální napadání, případně pronásledování obětí doprovázené nadávkami a výhrůžkami; obvyklé bývalo rovněž sročení se před romským obydlím, vytloukání oken - vždy spojené s vyhrožováním likvidací či zbitím, někdy kulminující pokusem o vniknutí či dokonáním vniknutí do romského obydlí, kdy již k fyzickému kontaktu docházelo. Docházelo i k vhazování zápalných lahví do romských obydlí.

Verbální napadání a urážení bývalo a stále bývá zpravidla předejrou napadení fyzického.

Samotné fyzické útoky skinheadů byly poznamenány zvyšující se brutalitou.

K prostředkům agrese, které skinheadi používaly, patřil i psychický teror. Šlo např. o pochody městem zaměřené proti Romům, vykřikování hesel (“Cikáni do plynu”, “Rasová kontrola”, “Heil Hitler”), vyhrožování zabitím, doprovázené nadávkami, anebo popsání zdí obydlí Romů či cizinců nacistickými, fašistickými nebo jinými symboly, kdy se postižení posléze cítili bytostně ohroženi a očekávali útok. Uvedené způsoby psychického teroru byly často spojeny s veřejnou manifestací síly a měly přímý dopad na část majoritní společnosti, která s hnutím skinheads sice nesouhlasila, ale z obavy o vlastní bezpečí na tyto xenofobní projevy nereagovala a nebyla ani ochotna obětí jakkoli pomoci.

Až na výjimky převažovalo skupinové páchaní trestné činnosti, kterou lze členit do čtyř základních kategorií:

- ▶ verbální útoky namířené proti romskému etniku,
- ▶ fyzické napadání občanů romského etnika,
- ▶ napadání domů či bytů romských občanů,
- ▶ verbální a fyzické útoky na zahraniční studenty či cizince jiné než bílé pleti.

Struktura pachatelů rovněž nedoznala změn - šlo převážně o osoby mladistvé. Stoupá však počet nezletilců, u nichž je s ohledem na věk trestní stíhání zastaveno. I nadále byla tato trestná činnost doménou mužů. K útokům dochází ve většině případů spontánně, aniž by byly dlouhodobě předem plánovány.

Nejvíce byly páchany trestné činy výtržnictví, ublížení na zdraví, omezování osobní svobody, porušování domovní svobody, násilí proti skupině obyvatelů a jednotlivci, hanobení národa, rasy a přesvědčení, podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod občanů.<sup>31</sup>

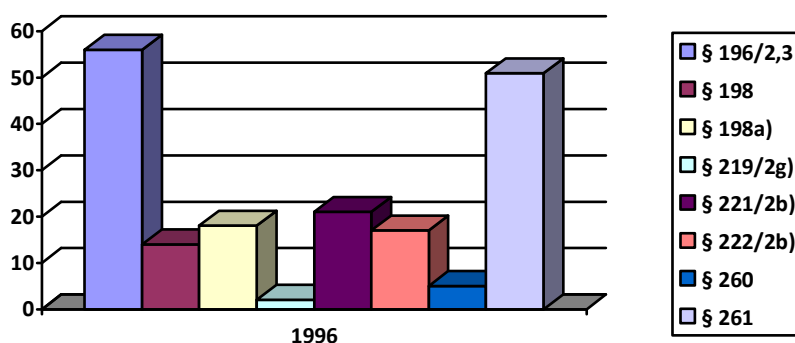
---

<sup>31</sup> EXTREMISMUS. *Zpráva o postupu státních orgánů při postihu trestných činů motivovaných rasismem a xenofobií (1997)*. [online, cit.2007-12-03]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/extremis/zprava/zprava.html#trestna>

### 5.3 TRESTNÁ ČINNOST S EXTREMISTICKÝM PODTEXTEM V ČR ZA ROK 1996

V roce 1996 na území České republiky kriminalistické statistiky zaregistrovaly 131 extremisticky motivovaných trestných činů, za jejichž spáchání bylo stíháno 152 osob.

Z tohoto počtu bylo soudy v roce 1996 pravomocně odsouzeno 128 osob za trestné činy s rasovou motivací. Uvedené trestné činnosti se dopustily převážně mladistvé osoby (81 pachatelů, tj. 63,28%), 14 odsouzených bylo soudem označeno za recidivisty. Pro trestný čin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci dle §196 odst. 2, odst. 3 tr. zákona bylo pravomocně odsouzeno 56 osob, tr. čin hanobení národa, rasy a přesvědčení dle § 198 tr. zák. 14 osob, tr. čin podněcování k rasové a národnostní nesnášenlivosti dle § 198a tr. zák. 18 osob, tr. čin vraždy dle §219 odst. 2 písm. g) 2 osoby, tr. čin ublížení na zdraví dle § 221 odst. 2 písm. b) tr. zák. 21 osob, tr. čin ublížení na zdraví - těžké újmy na zdraví - dle § 222 odst. 2 písm. b) tr. zák. 17 osob, podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod občanů dle § 260 tr. zák. 5 osob a dle § 261 tr. zák. 51 osob.



Grafický přehled trestných činů s rasovou motivací, u nichž došlo k odsouzení osob (viz. odstavec výše) za rok 1996.

Případy trestné činnosti s rasovým podtextem byly registrovány s různou intenzitou ve všech krajích ČR, včetně hlavního města Prahy. Nejvíce těchto trestných činů bylo spácháno v Severomoravském kraji (37), v Praze (23) a Jihomoravském kraji (21); nejméně v kraji Jihočeském (3).

Nositeli extrémních projevů a projevů rasismu byli, stejně jako v předchozích letech, příznivci hnutí skinheads. Charakter jejich aktivit se podstatně nezměnil. Šlo především o fyzické útoky skinheadů na občany romské národnosti (43), cizince napadli ve 14 případech. Policisté rovněž zaznamenali útoky Romů proti skinheadům (12). Dále byly



registrovány rasistické a fašistické projevy skinheads na koncertech, srazech, demonstracích apod.<sup>32</sup>

## **6 CHARAKTERISTIKA EXTRÉMISTICKÉ SCÉNY V ČR ZA ROK 2006**

### **6.1 PRAVICOVÝ EXTREMISMUS (PEX) V ČR**

Pravicový extremismus je definován jako aktivity inspirované a používající v prvé řadě nacionální, rasovou, etnickou zášť, sympatizující s historickým fašismem nebo nacismem. Poslední. V roce 2006 se zvýšil počet veřejných akcí s politickým kontextem, jichž se zúčastnili příznivci neonacistické scény. „V průběhu roku 2006 se u některých jednotlivců projeví snahy o aktivizaci prostředí a rovněž byly patrnější projevy spojené s revizionistickou tematikou. Nadále pokračovala spolupráce mezi některými subjekty z neonacistického a ultranacionalistického spektra.“ Dále se píše o koncertech s převážně českými kapelami prezentovanými jako soukromé oslavy. V letních měsících byla setkání doplněna o sportovní utkání a výběr finančních příspěvků na tzv. „Prisoners of War“, neboli pomoc uvězněným aktivistům. Postupně stoupl počet veřejných akcí s politickým kontextem. Na demonstracích se většinou účastníci nechovali protiprávně. Za zmínku stojí i akce z poloviny srpna 2006, kdy několik českých pravicových extremistů zaslalo Kanceláři prezidenta ČR žádost o povolení vojenské služby v armádě cizího státu. V ní demonstrovali připravenost a zájem bojovat na straně iránské armády proti jejím nepřítelům. Žádost nezbudila mezi českými pravicovými extremisty širší ohlas a byla přijata neutrálně až negativně.“ Ke komunikaci se zahraničím je třeba dodat, že „probíhala a nadále probíhá na úrovni individuálních kontaktů.“

Krajní nacionalisté se v průběhu roku 2006 soustředili hlavně na volby. „Přes původní snahy vytvořit jednotnou krajně nacionalistickou platformu nakonec kandidovala většina politických subjektů samostatně. Ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ultranacionalistické politické strany neuspěly, nicméně ve volbách do obecních zastupitelstev jejich kandidáti získali několik křesel.“ Nejkontroverznější volební kampaň zvolila Národní strana (NS), mj. se snažila upozornit na sebe akcí v Letech u Písku. „Jako jeden z důvodů

---

<sup>32</sup> EXTREMISMUS. *Zpráva o postupu státních orgánů při postihu trestných činů motivovaných rasismem a xenofobií (1997)*. [online, cit.2007-12-03]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/extremis/zprava/zprava.html#trestna>

svého neúspěchu označily krajně nacionalistické strany, mimo jiné, nedostatečný prostor, který jim poskytovaly sdělovací prostředky v rámci předvolební kampaně v médiích.“ Co se týče voleb do obecních zastupitelstev strany získaly křesla v menších obcích, kde nekandidovali její čelní představitelé. Zahraniční spolupráce krajně nacionalistických subjektů byla minimální, strany se soustředily především na svou činnost na poli domácí politiky a své vnitřní problémy.

### **6.1.1 Uskupení PEX a jeho činnost v roce 2006**

#### **► Národní odpor (NO)**

Jako v minulých letech, i v roce 2006 je nadále nejvýznamnějším uskupením neregistrovaná organizace Národní odpor, která má pobočky téměř ve všech krajích. NO je uskupením, které nemá přesnou ideologickou doktrínu aplikovanou na celé hnutí a existují zde ideologické proudy od myšlenek nacistického národního socialismu až po ultranacionalní vlastenectví. NO samo sebe definuje jako hnutí národních socialistů a národovců. NO je však prostřednictvím zahraničních kontaktů napojeno na širší evropské neonacistické hnutí. Tyto ideologie se prosazují především deklaracemi na webových stránkách, projevy čtenými na shromážděních a také se prosazují ve formě white power hnutí (hnutí bílé síly), které obecně akceptuje společný boj árijských či bílých národů a přizpůsobuje tomu i selektivní výběr z nacistických tradic. Dále NO svoje myšlenky propaguje prostřednictvím letáků a plakátů šířených po internetu, transparenty, vlajkami a skandováním hesel při pochodech a demonstracích, na přednáškách, pořádáním koncertů, a také propagandou činem, včetně ilegálních a násilných akcí. Toto neregistrované hnutí i nadále v praxi prosazuje organizační strukturu „Leaderless resistance“ (Odpor bez vůdce), a má nezávislé buňky téměř ve všech krajích. NO samo uvádí strukturu -osmi poboček (buněk): v Praze, Brně, Českých Budějovicích, Havlíčkovobrodsku, Jihlavě, Olomouci a NO Slezsko a NO Sever. Dále udávají dva spolky „svobodných kamarádů“. Tato skutečnost je potvrzována i prostým pozorováním pochodů NO, kdy jednotlivé buňky nesou regionální označení. Každé regionální seskupení NO se snaží provozovat finanční fond na financování svých aktivit. Zdrojem financování neonacistické scény jsou především peníze ze vstupného při koncertech a prodeje propagačních materiálů. Tyto peníze dále slouží k zajištění různých neonacistických akcí, kde dochází k dalšímu upevňování identity a sebevědomí hnutí, a na podporu stíhaných či odsouzených aktivistů.

Počet příznivců, kteří jsou ochotni svou příslušnost k NO veřejně deklarovat na různých shromážděních, oproti roku 2005 narostl. Zvyšuje se rovněž úroveň utajování akcí NO, jako jsou schůze a pořádání koncertů. K hnutí se hlásí významná část skinheads. V současné době nejvíce hudebních produkcí tzv. „white power“ hudby v ČR organizují právě členové NO a počet těchto akcí stále zůstává na vyšší úrovni. Další aktivitou NO byla petice Prezidentu republiky jako žádost o službu ve vojsku státu Irán, kde se deklarovalo „odhodlání“ bojovat proti státu Izrael. Tuto petici podepsalo přibližně 40 osob z NO. Stoupenci tohoto hnutí zorganizovali následné demonstraci proti státu Izrael. Demonstraci bylo Policií ČR zabráněno, neboť řada demonstrantů byla ozbrojena chladnými zbraněmi. K aktivitám stoupenců NO patří také rvačky s fanoušky FK Bohemians, které nejsou motivovány fandovstvím k sportovnímu klubu, ale jsou motivovány ideologicky, neboť část hooligans FC Bohemians Praha se skládá z levicových extremistů z řad AFA. Stoupenci tohoto hnutí také vyvolávají situační konflikty na veřejnosti, které končí ublížením na zdraví nebo majetkovou škodou. Rovněž dochází ke střetům s dalšími ideovými protivníky z řad levicových extremistů a radikálů. V roce 2006 NO uskutečnili v lomu poblíže Světlé n/Sázavou taktická bojová cvičení s paintballovými zbraněmi a pyrotechnikou. Pracovníkům odboru se daří získávat předem informace o připravovaných akcích a tyto předává odpovědným velitelům Policie ČR, k využití při přípravě bezpečnostních opatření.

#### ► **Autonomní nacionalisté střední Čechy (Kladno -Slaný -Rakovník)**

Ultranacionální seskupení působící v regionech popsáných okresů, kteří se rovněž účastní akcí Národního odporu, Vlastenecké fronty a Národního korporativismu. Programově se označují za české nacionalisty, avšak rovněž akceptují násilí k prosazení svých ideových cílů. Násilí prosazují především v rámci společné kampaně Antiantifa. V minulém roce se rovněž účastnili akcí ultrapravice další nacionalistické odnože Autonomní nacionalisté Brno a Nacionalisté Blanensko.

#### ► **Iron Gross (IG)**

Volné neonacistické a white power seskupení, které samo sebe nazývá Iron Gross (Železný kříž). Oblast působení je na Plzeňsku, Karlovarsku, Sokolovsku, a přesahuje do hraničních okresů Severočeského kraje. Možným důvodem odlišnosti tohoto uskupení od NO je faktická neaktivita NO v Západočeském kraji a významnější osobní kontakty s německou neonacistickou scénou vyplývající z blízkosti hranic se SRN. Uskupení IG v roce 2006

pořádalo také WP koncerty v daných lokalitách. Poslední koncerty pořádané tímto uskupením byly dne 22.7. 2006 v Krásném Údolí, okr. Karlovy Vary v restauraci „Dům Kultury“ a dne 21.10. 2006 v Plzni v restauraci Svornost.

### ► **Národní korporativismus (NK)**

Národní korporativismus (NK) je neregistrovaná organizace, která sama sebe pokládá za neregistrované politické sdružení. Tato organizace vznikla na přelomu roku 2004/2005, ale viditelná byla až v druhé polovině roku 2005 pod současným názvem. Dle prezentovaných ideologických postojů stojí na ultranacionalistické orientaci, avšak jejich akcí se účastní i neonacisté. Nejvýraznějšími postoji jsou však český nacionalismus a témata typická pro ultrapravici. V několika případech také podporovali myšlenky revizionizmu a jednotlivci obhajují tzv. „osvětimskou lež“.

NK má nepočetné pobočky v Praze, Ostravě, Hodoníně, Hlučíně, Orlové, Opavě a Neratovicích a jednotlivce v Mostu a dalších městech. Předpokládaný počet příznivců z počtu cca 100 osob na počátku roku vzrostl na cca 150 osob. Těsné spojení udržují s Vlasteneckou frontou, Národním sjednocením, Dělnickou stranou a Autonomními nacionalisty.

Na počátku roku 2007 se konal již 3. sjezd NK a to v Praze 2. Aktivisté NK nadále plánují stejný počet demonstrací a pochodů ke svému zviditelnění v médiích, plánují přednášky, vzdělávací a výcvikové tábory a monitoring aktivistů LEX.

K většímu střetu s levicovými extremisty z řad AFA a jejich příznivců došlo dne 13.ledna 2007 v Otrokovicích, kde NK pořádal pochod „proti drogám, anarchii a všem podobám levicového teroru“. Na tento pochod aktivizoval NK „nacionální síly“ a to jak členy NO, tak hooligans z Brna a Ostravy. Na místo se dostavilo cca 200 osob z řad PEX. Ideových protivníků z řad levicových radikálů a extremistů se dostavilo cca 360 osob. Větším střetům a zraněním zabránila jen SPJ S SM kraje PČR.

### ► **Národní strana (NS)**

Národní strana (NS) se projevuje jako ultrapravicový politický subjekt, čemuž odpovídají témata i rétorika. Prohlašuje se za dědice odkazu Národní strany české, Národní strany svobodomyslné, České státoprávní demokracie a politiky Františka Palackého, Františka L. Riegra, A. Braunera aj. Sama sebe definuje jako "...pravicovou, konservativně-tradicionalistickou stranu, stojící na principech státotvorného integrálního nacionalismu". Na anonymních webových stránkách je dle Zprávy o situaci...(2007, s. 4) uváděno, že jde : „o

první českou politickou stranu, stojící na strážích českých národních zájmů, bránící naši vlast proti marxisticko-komunistické, nacionálně-sociální, globalisticko-ekonomické či multikulturně-kosmopolitní demagogii.<sup>33</sup>

### ► White Justice (WJ)

Skupina WJ se sama prezentuje na svých webových stránkách jako národní socialisti, a tvrdí, že jsou potomci odkazu A. Hitlera. Cílem uskupení má být

*„boj proti stoupající popularitě komunistických uskupení, útočným oddílům antifašistů a v neposlední řadě též proti nedáříským multikulturním a multirasovým přistěhovalcům atd. Je naší přední snahou vymýtit z naší společnosti tyto destruktivní články. V našem případě není důležité jakým způsobem se nevhodné aspekty žití vymýtí.“<sup>34</sup>*

Webové stránky organizace jsou umístěné v USA v Ohio. Skupina rovněž vydává elektronický časopis „Pretoria“ zaměřený na realitu III. říše, nacionální socialismus a šíření rasové zášti. První číslo je datováno v lednu 2006 a dosud vyšly 4 čísla.

Na svých stránkách pod názvem „Die verfolgende Aktion“ (sledovací akce) nebo také pod názvem „White Justice Die“ vede monitoring svých „nepřátel“ jako součást kampaně Redwatch. Kampaň Redwatch byla založena ve Velké Británii jako monitoring „rudých“ a „zrádců rasy“ při neonacistické organizaci Blood and Honour. Nejbližší takový server k území České republiky je udržován v Polsku, která je i tam spojena s organizací BH. Jde v podstatě o stejný monitoring ideových protivníků, který provádělo na svých stránkách i levicové extremistické sdružení AFA, Antifa.

Mezi aktivity této skupiny v roce 2006 je vhodné připomenout:

► pochod za Vlastimila Pechance odsouzeného za vraždu, který se konal ve Svitavách dne 22.7.2006, a kterého se členové uskupení zúčastnili a kde byl jimi přečten projev za jeho osvobození a

► uskutečnění výcvikového tábora dne 28.10.2006 poblíže města Tábora, kterého se zúčastnilo 10 osob. V pozvánce na tábor se deklaruje jako cíl bojový výcvik za rasu a čest. Na

---

<sup>33</sup> Zpráva o situaci na úseku extremismu – ÚOOZ, odbor terorismu a extremismu ze dne 15. ledna 2007. s. 4

<sup>34</sup> Zpráva o situaci na úseku extremismu – ÚOOZ, odbor terorismu a extremismu ze dne 15. ledna 2007. s. 5

společné fotografii z výcviku všech 10 osob „hajluje“. Dne 6.1.2007 byl zorganizován další zimní výcvikový tábor pod názvem „Stalingrad“. Další výcvik dle plánu White Justice má proběhnout v únoru 2007.<sup>35</sup>

### 6.1.2 Možné hrozby PEX v ČR

V této části si zkusíme nastínit možné hrozby pro společnost pramenící s činností pravicově orientovaných extremistických skupin na území ČR a k tomu využívané prostředky, které si dále specifikujeme.

Mezi největší hrozby dnešní doby z pohledu extremismu patří komunikační technologie, které bohužel i negativně smýšlejícím jedincům a skupinám umožňují šířit svou propagandu neskutečně efektivně. Mluvíme samozřejmě především o využívání internetu.

#### ► Problematika internetu

Rasistické a jiné nenávistné webové stránky, které jsou česky psané a veřejně přístupné, jsou umísťovány na servery internetových poskytovatelů v USA, kde je jiné právní prostředí, a propagace a další šíření rasových nebo jiných nenávistných projevů zde není trestné, neboť výklad svobody slova je značně širší, než jak je chápán a aplikován v evropském prostoru. Tím je dána nemožnost uskutečnit společné odhalování a trestní stíhání pachatelů takových činů s americkou stranou. Elektronická komunikace je v současné době mezi radikály a extremisty široce používaná a je často zašifrována prostřednictvím softwarového šifrovacího nástroje PGP či jiných systémů. Existují rovněž chatové nebo boardové uzamčené diskusní skupiny, kde jsou předávány informace, nebo kde jsou uváděny popisy proběhlých akcí PEX. Poštovní schránky v USA nebo na anonymních serverech mají také často šifrovaný obsah. Autoři textů používají různé způsoby maskování své totožnosti, jako jsou proxy servery, anonymizéry apod. Tyto skutečnosti znesnadňují vypátrání pachatelů.

V souvislosti se vzestupem veřejného publikování antisemitismu a revizionizmu na internetu je třeba zmínit česky psanou webovou stránku „*Národně vzdělávací institut*“, kde jsou publikovány rasistické, antisemitské, revizionistické a další nenávistné

---

<sup>35</sup> TEJCHMANOVÁ, L. *Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2006*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2007. s. 1-4

texty. Hostování webových stránek je umístěno na serveru bluehost.com v USA. V tomto případě se nejedná o organizaci, ale činnost několika jedinců, tedy malé virtuální skupiny, zaměřené na propagaci výše zmíněných názorů.

Právě pro svoji latentnost, rychlost a obtížnost trestně postihnout osoby zabývající se šířením těchto materiálů se jedná o velice závažný problém při řešení otázek vymícení či stabilizace těchto extremistických aktivit.

### ► **Problematika koncertů white power hudby**

Počet uspořádaných koncertů této hudby se oproti roku 2005 podstatně nezměnil. V roce 2004 ÚOOZ zaznamenalo konání 30 koncertů (z toho byly 3 zrušeny), v roce 2005 se konalo 20 koncertů a v roce 2006 pracovníci ÚOOZ registrovali 18 uskutečněných koncertů white power hudby s vystoupením hudebních skupin. Další 3 koncerty, které v roce 2006 byly plánovány a organizovány se neuskutečnily především pro aktivity PČR. V roce 2006 byla celková odhadovaná účast na těchto koncertech cca 1870 osob.

Při organizování koncertu se stále uplatňují techniky utajení komunikace. Často je vůči potencionálním účastníkům koncertu uplatňována informační blokáda o místu konání až do poledne dne konání, což v některých případech působilo proti záměrům organizátorů, neboť tento fakt podstatně snížil počet platících návštěvníků. Informace o datu konání těchto koncertů a o hudebních skupinách, které budou účinkovat jsou rozesílány mezi pravicovými extremisty formou pozvánek zasílaných poštou, osobně nebo prostřednictvím e-mailové pošty či uzavřených „chatovacích“ místností či diskusních fór. Pouze tzv. „důvěryhodné osoby“, dostávají informace o tom, do jaké části republiky mají cestovat, a ti pak předávají zprávu o existenci konání koncertu dalším osobám a směřují je na nějaké větší významnější město. Často se stává, že celý segment pravicové scény je dezorientován v tom, kam vlastně má cestovat. Např. při koncertu v Dražicích okr. Tábor měly osoby z Prahy a Středočeského kraje cestovat přes Plzeň, kde měly obdržet další instrukce. Tato trasa odpadla po zveřejnění místa koncertu PČR. Místa srazů příznivců těchto koncertů tedy nejsou totožná s místem konání a velmi často jsou i v jiném okrese, směřování na místo konání koncertu se potom děje prostřednictvím pověřené osoby na základě osobního kontaktu. Na místě pak část příznivců, která se zapojuje do organizace indikuje či poté monitoruje činnost policie. Ke komunikaci se využívají telefonní mobilní předplacené služby, jejichž držitelé jsou anonymní. Používaná telefonní čísla se stále mění. Koncerty jsou pořádány jako soukromé akce s vyloučeným přístupem veřejnosti. Okna sálů jsou zakrývaná, aby nebylo možné vidět dovnitř a případně z

veřejných prostor obrazově dokumentovat dění v sále. Koncerty jsou pořádány v nefrekventovaných lokalitách především na venkově.

Na současných koncertech jsou často na pódiu či bočních zdech vyvěšovány nápisy Blood and Honour nebo Combat 18. Stejná loga byla i na pozvánkách. V současné době však Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ) nejsou známy konkrétní osoby, které by se nějak sdružovaly pod názvy takových organizací. Tímto se však deklaruje snaha být součástí mezinárodní sítě aktivit „white power“ scény. Takto zviditelněné koncerty mají zvyšovat prestiž a respekt těchto akcí v ČR v rámci této mezinárodní scény.<sup>36</sup>

## **6.2 LEVICOVÝ EXTREMISMUS (LEX) V ČR**

### **6.2.1 Anarchoautonomní hnutí - situace v roce 2006**

Levicový extremismus je definován jako aktivity motivované především záští sociální, třídní, antikulturní, sympatizující s historickým komunismem nebo anarchismem.

Levicový extremismus (dále LEX) se v roce 2006 neprojevil větší akcí. Jedinými aktivitami je účast levicových radikálů na shromážděních k čs. státním svátkům nebo monitoring koncertů, pochodů či demonstrací PEX. Nadále vydávají radikálně levicově a ekologicky zaměřené časopisy. Situace v českém anarchoautonomním hnutí se v průběhu roku 2006 změnila pouze nepatrně.

V rámci proudu lze identifikovat následující významná uskupení:

- ▶ **Československá anarchistická federace (ČSAF, dříve ČAF)**
- ▶ **Federace anarchistických skupin (FAS) - dříve Federace sociálních anarchistů (FSA)**
- ▶ **Antifašistická akce (AFA)**
- ▶ **Organizace revolučních anarchistů Solidarita (ORAS)**

Stejně jako v předchozích letech k hnutí patřily zejména osoby hlásící se k **Československé anarchistické federaci (ČSAF), Federaci anarchistických skupin (FAS) a**

---

<sup>36</sup> Zpráva o situaci na úseku extremismu – ÚOOZ, odbor terorismu a extremismu ze dne 15. ledna 2007. s. 1-8



její skupině **Antifašistická akce (AFA)**. Ojedinělé akce anarchoautonomů signalizovaly, že i přes pokračující útlum nelze hovořit o úplné nečinnosti hnutí. K patrné, avšak prozatím jednostranné, aktivizaci a radikalizaci anarchoautonomní scény došlo v souvislosti s bojem proti ideologickým odpůrcům z pravicově extremistického spektra. Toto téma, které je společné aktivistům různých proudů anarchoautonomního hnutí, vedlo k postupnému sbližování a prohlubování spolupráce mezi členy organizací ČSAF a FAS, které spolu v předchozích letech z ideologických důvodů příliš nespolupracovaly.

Československá anarchistická federace svolala protidemonstraci na Palackého náměstí v Praze na 1. máj 2006 proti NO. **Federace anarchistických skupin (FAS)** (dříve Federace sociálních anarchistů - FSA,) vydává časopis Akce! a je zapojena do mezinárodních anarchoautonomních aktivit a aktivit Anarchistického černého kříže, který má za úkol sbírat finanční prostředky pro vězněné aktivisty. Toto uskupení používalo i název **Federace sociálních anarchistů-Mezinárodní asociace pracujících (FSA\_MAP)**. Tato skupina osob, chce spolupracovat na odstranění státu a kapitalismu a jejich nahrazení beztřídní anarchistickou komunistickou společností /anarchokomunismus/. Jejich aktivity jsou založeny na principu přímé akce. Její členové, mimo jiné aktivity, jezdí do jednotlivých krajů, avšak převážně tam kde je velká nezaměstnanost, a zde organizují přednášky a shromáždění. Mezi jejich hlavní cíle patří iniciovat občany z řad dělnických profesí a nižších společenských vrstev k projevům sociální nespokojenosti a demonstracím. Také sami organizují v místech s velkou nezaměstnaností své demonstrace a zde prosazují myšlenky anarchokomunismu a syndikalismu. Organizace má své internetové stránky, anarchistickou knihovnu /nakladatelství Anarchistická klubovna - přepisy děl anarchistických a syndikalistických spisovatelů/, časopis : Svobodná práce. Působí celorepublikově a její místní skupiny jsou v každém větším městě.

#### ► **Československá anarchistická federace (ČSAF, dříve ČAF)**

Neregistrovaná organizace, po připojení slovenské pobočky v roce 1997 změna názvu na ČSFA. Tato organizace funguje na principu dobrovolnosti a rozhoduje členská základna, neboť neexistuje centrální orgán. Tiskovinami jsou anarchistická revue Existence (čtvrtletní), na webových stránkách dále figurují A-kontra a Solidarita. Slovenská pobočka vydává tiskoviny Zdola a Priama akcia. ČSAF usiluje o vybudování svobodné a bezstátní socialistické společnosti, kromě pořádání různých kulturních akcí a demonstrací se snaží pomáhat ostatním radikálně levicovým neautoritářským aktivistům, kteří jsou pronásledováni státní mocí. Ovšem ve své programové rétorice se striktně vyhýbá termínu třídního boje.

### ► **Federace anarchistických skupin (FAS) - dříve Federace sociálních anarchistů (FSA)**

Jde o českou sekci Mezinárodní asociace pracujících (MAP-IWA-AIT), která vznikla v roce 1997 jako neregistrovaná organizace odštěpením politicky orientovaných anarchistů z ČSAF. Profiluje se jako radikální organizace s ideovou orientací na anarchosyndikalismus. Stát je podle ní pouze nástrojem vládnoucí třídy a ekonomický boj je pouze součástí boje za novu dějinnou šanci umožňující lidstvu žít v beztřídní společnosti založené na spolupráci, solidaritě a vzájemné pomoci. FSA operuje s myšlenkou postupného vzniku malých propagandistických skupin (na pracovišti, v místě bydliště), které by měly vytvořit společnou federativní organizaci, která by měla organizovat sociální boj. FSA založila anarchistické odbory a Odborový svaz Rovnost, své myšlenky šíří na stránkách novin Svobodná práce (měsíčník). Vznik anarchistického odborového svazu - vyjadřuje podstatu anarchosyndikalismu - je zárodkem masové organizace pracujících, která má provést revoluční politické změny.

Členové Antifašistické skupiny FSA patří mezi nejradikálnější osoby při demonstracích. Vytvářejí zejména ochranu před napadením ze strany pravicových radikálů, zejména zrad příznivců hnutí skinheads. Jsou složeni převážně ztzv. Sharps Skins, kteří chodí zpravidla v černém oblečení a obličeje mají zakryty černou kuklou. Zdokonalují se v bojových sportech a zlepšují svoji fyzickou zdatnost. Aby splnili cíle svého působení na demonstracích, nacházejí se po stranách hlavního průvodu, a také v ulicích před průvodem, a zde monitorují předem stanovenou trasu průvodu. K rychlému přesunu v případě zjištění přítomnosti pravicových extremistů používají osobní vozidla. V místě akce používají jízdní kola (tzv. spojka). V některých případech vyvolávají konflikty i na shromáždění příznivců bolševických, komunistických a trockistických organizací.

### ► **Antifašistická akce (AFA)**

AFA je organizována jako federace regionálních skupin, které se „zavazují bojovat ideologicky i fyzicky proti fašismu, nacionalismu, ultrapravicí, rasismu a dalším útlakům společenských, etnických a sexuálních menšin, které bojují za své zrovnoprávnění v majoritní společnosti". AFA je organizace sdružující militantní antifašisty a antifašistky. Z hlediska deklarovaných cílů lze AFA zařadit k extrémním levicovým uskupením, neboť preferuje násilí k prosazení svých myšlenek. Základními principy aktivit jsou militantnost a přímá akce formou pouličního boje proti ideologickým nepřátelům z řad pravicových extremistů. Rovněž provádí monitoring pravicových extremistů (adresy, fotografie, tel. čísla, kde studují nebo

pracují, kam chodí) s cílem identifikovat jejich výskyt pro případné útoky. Některých akcí AFA se účastní i další skupiny levicových radikálů. Tváře zadokumentovaných neonacistů se poté pravidelně objevují na její internetové stránce, která je v současné době v rekonstrukci. Při hromadných demonstracích různých anarchistických organizací a skupin jdou členové této organizace převážně v čele schováni za transparentem a maskováni kuklami, šátky a mají černé oblečení. Členové AFA také navštěvují fotbalová utkání FC Bohemians Praha, kde se snaží vyvolat střet zejména s pravicově orientovanými fanoušky soupeřů. AFA spolupracuje s FSA-MAP (hlavně s její radikální Antifašistickou skupinou FSA), FS8, ale i s méně radikálními anarchistickými organizacemi jako je například ČSAF. Byla zaznamenána její spolupráce s obdobně zaměřenými organizacemi v zahraničí a to zejména s Antifaschiste aktion ze SRN.

Na web stránkách AFA je také výzva k účasti na kampani Good night white pride, která je vedena celoevropsky a militantně proti neonacismu a v ČR je ještě přidán slogan v češtině - Útoč na white power hnutí. K nejvážnějšímu vystoupení AFA došlo dne 20.5.2006, kdy několik členů zaútočilo zápalnými lahvemi a kamením na autobus převážející nacionalisty na pietní shromáždění na mosteckém hřbitově. Zasaženy byly i vozy Policie ČR.

#### ► **Organizace revolučních anarchistů Solidarita (ORAS)**

Neregistrovaná organizace, která vznikla v roce 1996 odtržením moravské syndikalistické skupiny z tehdejší ČAF (nyní ČSAF). Od svého vzniku se ORAS soustředila na program společenské samosprávy a průmyslového syndikalismu s cílem osvobodit každého jedince. Boj za svobodu jedince je však podmíněn kolektivním bojem proti hospodářskému systému, který potlačuje tento svobodný rozvoj. Navrhuje každodenní účast anarchistických aktivistů v sociálním boji pracujících, kteří zde mají propagovat anarchistické ideje a organizovat pracující v odborech. V odborech se má překonat byrokracie a zvýšit solidarita mezi pracujícími, ale i mezi odbory navzájem i v mezinárodní rovině. Tomu má napomáhat i časopis Solidarita.

### **6.2.2 Marxisticko-leninské skupiny a trockistické skupiny - situace v roce 2006**

Ani v druhé části levicově extremistické scény nebyly v roce 2006 zaznamenány výraznější změny. Aktivita většiny marxisticko-leninsky orientovaných skupin byly spíše nevýznamné.

Tuto skupinu komunistických uskupení na naší současné ultralevicové scéně tvoří „**komunističtí extremisté**“. Mezi stranami, hnutími a skupinami v České republice, které lze za komunistické extremisty označit, je zřejmá silná orientace především na marxismus, leninismus, trockismus a dokonce i stalinismus. Lze tedy již zde odmítnout myšlenku, že by se jednalo pouze o „několik trockistických uskupení“. V rámci proudu lze identifikovat následující významné organizace a struktury:

- ▶ **Komunistická strana Československa (KSČ, dříve Strana Československých komunistů)**
- ▶ **Komunistický svaz mládeže (KSM)**
- ▶ **Skupina revoluční mládeže (REVO)**
- ▶ **Socialistická organizace pracujících (SOP)**

Nejaktivnější marxisticko-leninskou organizací bylo v roce 2006 občanské sdružení Komunistický svaz mládeže (KSM), z trockistických organizací byla nejvýraznější neregistrovaná trockistická organizace Skupina revoluční mládeže REVO (REVO), která je úzce propojena s další trockistickou organizací Socialistickou organizací pracujících (SOP). Přestože mezi trockistickými a marxisticko-leninskými organizacemi existují určité ideologické rozdíly, jsou schopny je překonat a v rámci boje proti společnému nepříteli spolupracovat na jednotlivých akcích.

▶ **Komunistická strana Československa (KSČ), dříve Strana československých komunistů (SČK)**

Je jednou právě z těchto ortodoxních frakcí, která důsledně vychází z ideologie marxismu-leninismu a deklaruje za svůj cíl nastolení „diktatury proletariátu“. Činnost KSČ tedy směřuje k nastolení systému, potlačujícího lidská a občanská práva a svobody, neslučitelného s pluralitní demokracií a s koncepcí právního státu, tj. nadřazení práva nad státem. Předsedou strany je Miroslav Štěpán, který prý díky své „osobnosti“ zapříčinil vnitřní rozkol strany. Tiskovinou strany je Československý komunista, Jiskra a někdy se uvádí i časopis „Dialog - otázky, odpovědi“. Rozpory v KSČ vyvrcholily svoláním XX. Mimořádného sjezdu KSČ v Bruntále (únor 2001), kde se KSČ sloučila s Československou stranou práce (ČSSP) a za předsedu „nového“ subjektu

▶ **Komunistický svaz mládeže (KSM)**

Komunistický svaz mládeže České republiky je samostatnou mládežnickou organizací, která ve své činnosti vychází z platných právních norem a zákona číslo 83/1990 Sb. v platném znění o sdružování občanů. Pro své označení používá zkratku KSM.

Programovým cílem KSM je směřovat k socialismu, demokratické společnosti svobodných, rovnoprávných občanů, společnosti politicky a hospodářsky pluralitní, samosprávné, prosperující a sociálně spravedlivé, umožňující všem pracovat, uplatňovat svou usilovnost a nadání, zabezpečující všem důstojnou životní úroveň a usilovat o bezpečnost a mír. KSM je organizace dobrovolná, levicově orientovaná, která ve své činnosti vychází z učení Marxe, Engelse, Lenina a ostatních představitelů komunistického hnutí a navazuje na pokrokové tradice mládežnického hnutí.

Nejvýraznější událostí, která koncem roku 2006 ovlivnila aktivity občanského sdružení KSM, bylo jeho rozpuštění Ministerstvem vnitra ČR. Členové KSM s tímto postupem nesouhlasili a projevíli připravenost se proti němu bránit. Rozhodli se, mimo jiné, získat podporu zahraničních levicových skupin, k čemuž využili i celoevropského setkání komunistické mládeže, které se pod patronátem KSM uskutečnilo na podzim 2006 v Praze. Očekávanou podporu jim vyjádřila řada zahraničních komunistických stran a mládežnických komunistických organizací ve formě různých protestních petic či demonstrací v zahraničí, kterých se ale většinou zúčastnil jen minimální počet osob.

#### ► Skupina revoluční mládeže (REVO)

REVO je mezinárodní revoluční socialistické hnutí. Jejím cílem je celosvětový pád kapitalismu prostřednictvím revoluce pracujících a jeho nahrazení globálním komunistickým systémem, založeným na výrobě pro lidské potřeby, nikoli pro zisk. REVO chce docílit demokraticky plánovaného globálního hospodářství a tím vytvořit svět bez tříd, hranic, soukromého vlastnictví, vykořisťování, útlaku a válek. Organizuje se globálně, stejně jako je globální systém, proti kterému bojujeme. Revo existuje v ČR, Anglii, Německu, Švédsku, Rakousku, Indonésii, Austrálii či Švýcarsku.

V České republice funguje od roku 2000. Podstata činností REVO vychází z Manifestu WORLD REVOLUTION (CESTA K REVOLUCI), schválený na Mezinárodním Revokempu 2003. REVO bojuje za svržení kapitalistických států masami pracujících a chudých. Aby byla zničena skutečná centra kapitalistické moci – armáda, policie a tajné služby – je nutno použít násilí.

V důsledku vnitřních rozporů se koncem roku 2006 vydělila z organizace REVO nová organizace **REVO Česko – Nezávislá revoluční mládež**. Její vznik souvisí se spory v rámci WORLD REVOLUTION – REVO na mezinárodní úrovni. Část aktivistů totiž odmítla vliv Ligy za 5. internacionálu na činnost organizace REVO a založila organizaci iREVOLUTION.

#### ► **Socialistická organizace pracujících (SOP)**

Navazuje na revoluční tradici Marxe, Engelse, Lenina či Trockého a bojuje za vybudování revoluční dělnické strany.

SOP bojuje za socialismus – systém založený na rovnosti a svobodě, který organizuje výrobu za účelem uspokojování lidských potřeb prostřednictvím demokratického plánu výroby, ve kterém dělnická třída, vládoucí prostřednictvím vysoce demokratických dělnických rad, odstraní nerovnost, skoncuje s vykořisťováním a sociálním útlakem. Režim před rokem 1989 nazývá degenerovaným dělnickým státem, protože kapitalistické výrobní vztahy v něm byly zrušeny, avšak politickou moc si usurpovala privilegovaná byrokracie, která cestu k socialismu uzavřela a nakonec otevřela cestu obnově kapitalismu po roce 1989.

SOP, česká sekce Ligy za 5. internacionálu, usiluje o přeskupení revolučních sil na základě shody na revolučním akčním programu, založeném na přechodných požadavcích, které slouží jako most mezi dnešními boji a socialistickou revolucí.

### **6.2.3 Možné hrozby LEX v ČR**

Anarchoautonomové nebyli v průběhu roku 2006 schopni uspořádat větší veřejnou akci, která by nebyla pouhou reakcí na veřejné shromáždění pravicových extremistů. Militantní antifašismus byl v podstatě hlavním a jediným tématem jejich veřejných i neveřejných aktivit. Mezi nejvýraznější akce, kterých se zúčastnili militantní autonomové, v roce 2006 patřila ohlášená protestní demonstrace proti pochodu pravicových extremistů Prahou dne 1. května 2006, kterou uspořádali aktivisté ČSAF. Organizátoři, po vzoru německých antifašistů, pojali demonstraci jako otevřenou akci a zvali k účasti i širokou veřejnost. Další antifašistické protiakce, které se v průběhu roku 2006 uskutečnily souběžně s některými demonstracemi pořádanými NK nebo NO, byly neohlášené. Jejich účastníci se zejména v první polovině roku několikrát projeví poměrně radikálně. Nejzávažnějším případem bylo květnové napadení autobusu, převážejícího pravicové extremisty, při němž skupina několika anarchoautonomů použila zápalné lahve. Kromě těchto akcí proti demonstracím pravicových extremistů

docházelo během roku k vzájemnému napadání neonacistů a anarchoautonomů, které bylo zaměřeno proti skupinkám, ale i proti jednotlivcům. Anarchoautonomové ze skupiny AFA již několikátým rokem pořádali setkání nazývané Antifa camp, jehož program byl tradičně zaměřen na zdokonalování boje proti pravicovým extremistům.

Na militantní antifašismus byly během roku 2006 zaměřeny i různé společenské akce anarchoautonomů. Pod hlavičkou kampaně „Good Night White Pride“ proběhlo několik koncertů, na nichž, mimo jiné, vybírali finanční prostředky na podporu vězňů či stíhaných levicových aktivistů. Anarchoautonomové rovněž v létě 2006 zahájili kampaň pod názvem „We Will Rock You“, která měla znesnadnit českým pravicovým extremistům prodej a nákup oblečení s pravicově extremistickou tématikou, ale nestala se masovou záležitostí.

Na poli mezinárodní spolupráce komunikovali čeští anarchoautonomové především s aktivisty ze Slovenska, Polska a Německa. Kontakty na anarchoautonomy z dalších zemí byly spíše záležitostí jednotlivců a byly na nízké úrovni. Stejně jako pro pravicově extremistickou scénu má pro anarchoautonomy nezastupitelnou roli v komunikaci internet.

Shrme-li aktivity Marxisticko-leninských a trockistických skupin, jsme nuceni konstatovat, že svou činnost nadále vyvíjely politická strana Komunistická strana Československa (KSČ) a neregistrovaná organizace Komunistická strana Československa - Československá strana práce (KSČ-ČSSP), které nijak nezměnily svou dosavadní politiku. Nadále odmítají parlamentní demokracii a jako prostředek ke změně stávajícího společensko-politického uspořádání ČR prosazují socialistickou revoluční cestu. Tyto organizace nemají v současné době potenciál oslovit širší veřejnost.

Nejvýznamnější českou trockistickou skupinou v roce 2006 byla REVO, která se ale, až na ojedinělé aktivity, v roce 2006 nijak výrazně neprojevovala. Její nejdůležitější akcí bylo uspořádání tradičního setkání pod názvem Revocamp 2006, jehož obsahem byly, jako každý rok, různé semináře a diskuse a kterého se zúčastnilo i několik zástupců ze zahraničí.

Aktivity ostatních trockistických organizací nebyly v roce 2006 příliš významné.

Možná nebezpečí a rizika přicházející z řad levicově extremistických skupin je možné dle mého názoru vnímat pouze stran Marxisticko-leninských a trockistických skupin. Tyto skupiny svou ideologií revolučního hnutí a provázaností na nedemokratické země, jakými

jsou např. Kuba, KLDŘ či Bělorusko mohou v konečném důsledku negativně ovlivňovat okrajovou, rizikovou a hlavně s politickým systémem nespokojenou populaci.<sup>37</sup>

### **6.3 NÁBOŽENSKÝ EXTREMISMUS (NEX) V ČR**

Je nutné zdůraznit, že ať už je rozsah extrémistických aktivit jakýkoliv, v žádné západní demokracii není extremismus skutečnou hrozbou. Je tomu tak především proto, že liberální demokracie jsou dostatečně elastické na to, aby mohly podobné tlaky absorbovat a zároveň dostatečně silné (a díky svobodným volbám dostatečně legitimní), aby mohly nejkřiklavější příklady extremismu zakázat a nebo proti extremistům i rezolutně zasáhnout, je-li toho třeba. V tom se liší od mladých demokracií ve východní Evropě, které ještě stále mnohdy postrádají tuto kombinaci elasticity a sebedůvěry, které umožňují extremismus tolerovat, pokud neohrožuje demokratické zřízení, a nebo proti němu zasáhnout, pokud demokratické zřízení ohrožuje.

Projevy terorismu bývají podmíněny jak vnitropolitickou situací, tak i mezinárodní situací. Obecně lze konstatovat, že česká extremistická scéna je klasickým podhoubím pro vznik terorismu. Je otázkou času, kdy tento fenomén vypukne.

#### **6.3.1 Islámský fundamentalismus**

Cílem fundamentalistů je naprostá čistota islámu a návrat k pramenům víry. Pro tuto činnost však nejsou nikde stanoveny meze, čímž vzniká prostředí pro fanatické skupiny, používající jakýchkoli prostředků včetně terorismu. Někteří extremističtí fundamentalisté bojující za očistu islámu od "nánosů století" si však mnohdy vykládají koránské verše (především ty, které se týkají džihádu) jak se jim právě hodí. Často tak dochází ke zjednodušování a vytrhávání z kontextu.

#### **► Potenciální základna islámského extremismu v ČR**

Z hlediska výzkumu islámského extremismu je důležité mít na paměti, že pouze velmi malá část muslimů zastává antidemokratické postoje. Většinou usilují o bezproblémové soužití s majoritní populací a respektují politickou kulturu hostitelské, resp. nové domovské

---

<sup>37</sup> Zpráva o situaci na úseku extremismu – ÚOOZ, odbor terorismu a extremismu ze dne 15. ledna 2007. s. 8-10



země. Pouze velmi malá část muslimů se přiklání k islámským extremistickým názorům či dokonce teroristickým metodám. Proto by bylo neoprávněné nahlížet na jakoukoli muslimskou organizaci v ČR jako na extremistickou či "potencionálně teroristickou", i když se tak často děje (a to nejenom v laické veřejnosti).

Na bázi části muslimské komunity v ČR s extremistickými názory však není již v blízké budoucnosti vyloučen jejich postupný vznik. V ČR působí i zastupitelské úřady a další instituce (včetně zpravodajských služeb) islamistických režimů, které by rovněž mohly přispět k iniciaci extremistických i teroristických struktur v přistěhovaleckých komunitách. Alespoň část aktivistů by mohly poskytnout i zločinecké organizace z muslimského (především arabského) světa, které v ČR působí od počátku devadesátých let. Svoji kriminální činnost a individuální prohřešky proti koránu (alkohol, kupování prostitutek apod.) si mohou odůvodnit či zakrýt agresivitou vůči "nepřátelům Alláha".

### **6.3.2 Možné hrozby NEX**

#### **► Terorismus**

Je to paradoxní, ale s klesající pravděpodobností klasického válečného konfliktu, v němž je nutností existence armád a masivní nasazení válečné techniky, roste nebezpečí jiných, tentokrát nekonvenčních konfliktů. Mezi těmito zvláštními formami násilí dominuje terorismus, který je možné chápat jako formu nekonvenčně vedené války.

Ještě před čtyřiceti lety byly teroristické incidenty převážně lokální záležitostí, které měly na geopolitickou situaci minimální vliv. S postupem času se však prostředky a metody terorismu rychle mění. Mění se jeho účinnost, roste jeho nebezpečnost a počty jeho obětí. Zásadním způsobem se však tvář terorismu změnila po roce 1990, kdy došlo k rozpadu socialistického bloku a k ukončení studené války.

Ke změnám došlo zejména v jeho motivaci. Ideologicky motivovaný terorismus ustoupil do pozadí a jeho místo postupně zaujímá terorismus náboženský a nacionalistický, což následně vede i ke změnám teroristických cílů, metod a prostředků.

Na základě analýzy řady teroristických incidentů a zejména útoků fundamentalistických fanatiků na cíle v USA je možné sledovat vývojové trendy terorismu, které jednoznačně směřují k použití zbraní hromadného ničení a k obrovským lidským a materiálním ztrátám. Tyto trendy vyvracejí často frekventované tvrzení platné ještě v nedávné minulosti, že prostřednictvím terorismu nelze změnit chod dějin. Ukazuje se, že prostřednictvím terorismu

lze změnit běh sociálního, ekonomického a politického vývoje minimálně na střednědobé úrovni. Pro řadu organizací a nedemokratických chudých zemí se pak terorismus jeví jako efektivní nástroj pro prosazování vlastních zájmů ve střetu se silnějšími protivníky.

Terorismus je dnes celosvětový problém. Růst z něho vyplývajících rizik nutí instituce, organizace a státy spojovat síly a spolupracovat v boji proti tomuto zlu. Globální spolupráce v boji proti terorismu je dnes životní nutností. To platí i pro ČR, která se na protiteroristických aktivitách rovněž podílí, zejména v oblasti zahraničně politické, ve sféře policejních a zpravodajských služeb.

### **6.3.3 Možnosti terorismu v ČR**

Při hodnocení aktuální situace v evropském regionu se prozatím Česká republika jeví jako region, v němž terorismus nepředstavuje vážnější bezpečnostní problém. Od roku 1990 do současnosti zde došlo pouze k několika incidentům, které lze z hlediska charakteristik do kategorie terorismu zahrnout. U většiny z nich nebyla politická motivace jejich pachatelů jednoznačně prokázána. Pokud však budeme brát v úvahu jejich důsledky, je jejich dopad na veřejnost a následně na politickou sféru zřejmý. Situace se však může kdykoliv změnit, zejména na základě rostoucí angažovanosti naší země v rámci NATO a po vstupu do EU.

Důležitým podnětem v tomto směru se staly útoky islámských fundamentalistických radikálů na cíle ve USA, za které si připomeňme útoky, při nichž byla použita jako smrtící zbraň, unesená letadla. Útok, jehož následky nemají doposud obdoby, přinesl zásadní změny v geopolitické a bezpečnostní situaci a pravděpodobně nastartoval změny, které se plně projeví v průběhu příštích měsíců a let.

Za nejvážnější možné zdroje terorismu v České republice lze v současné době pokládat především následující oblasti:

- (1) **mezinárodní vztahy,**
- (2) **extremismus,**
- (3) **kriminální scénu,**
- (4) **patologické jedince a skupiny.**

(1) Oblast mezinárodních vztahů v České republice je charakterizována stále se prohlubující integrací s demokratickými zeměmi a sdílením jejich hodnot. Tento proces však přináší rizika, vyplývající z účasti České republiky v akcích a operacích, které s ním úzce

souvisí. Jako příklad lze uvést činnost rádia Svobodná Evropa a jeho vysílání do Iráku a Íránu, případně účast české armády v řadě mírotvorných misí, zejména na území bývalé Jugoslávie. Možnými cíli je však i celá řada objektů souvisejících s činností zahraničních institucí, jakými mohou být například budovy a personál ambasad či zahraničních firem.

Na základě dosavadního vývoje lze konstatovat, že vážný teroristický útok na území České republiky relativně dlouhou dobu nehrozil. Do 11. září 2001 nebyly k dispozici žádné indicie, svědčící o otevřených aktivitách příslušníků mezinárodních teroristických organizací na území ČR. Po tomto datu se však situace výrazně změnila a na základě informací zpravodajských služeb lze usuzovat, že mezinárodní terorismus se zcela jistě stává hrozbou i v tomto, doposud relativně klidném regionu.

(2) Extremismus v České republice expanduje a je závažným společenským problémem. Pro extremistickou krajně levicovou (anarchistickou) i krajně pravicovou (převážně prezentovanou příslušníky neonacistických skinheads) scénu je zřetelný silný trend k radikalizaci postojů a projevů, což do jisté míry souvisí i s jejich vazbami na zahraniční subjekty. Pro obě křídla extremistických organizací je typická snaha o zdokonalování struktury, organizace, koordinace akcí, konspirace, spojení a operačního plánování. V některých případech (např. v souvislosti se sjezdem MMF v Praze) bylo zaznamenáno i použití prostředků typických pro informační terorismus nebo pro vedení informační války.

Zvláště u extremistických pravicových organizací je zřejmá snaha o legalizaci a jejich přeměnu na občanská sdružení či politické strany, což by výrazně rozšířilo jejich sféru působnosti a společenský vliv. V souhrnu je možné hodnotit vývojové trendy a současný stav extremismu jako velmi znepokojující.

(3) Většina oblastí kriminality je v České republice od roku 1990 na vzestupu. Z hlediska nebezpečí terorismu je možné hodnotit formy kriminality spojené s organizovaným zločinem jakými jsou např. zneužívání informací, korupce, ekonomická, počítačová a násilná kriminalita. Přestože v uvedených oblastech není politická motivace primární, může jejich rozvoj sekundárně politické klima ovlivnit. Kriminální sféra může sehrát v případech teroristických aktivit podstatnou logistickou úlohu, například při zajišťování financí, informací a zbraní. Znepokojující jsou z tohoto hlediska i kriminální aktivity příslušníků národnostních menšin (vietnamská, čínská, bulharská, arabská, ruskojazyčná, jugoslávská atd.) žijících na území České republiky. Závažný je rovněž dlouhodobý trend růstu použití výbušných systémů a stálý růst násilných forem kriminality.

(4) Patologičtí jedinci (skupiny) jsou možnými, i když nejméně pravděpodobnými pachateli teroristických incidentů. V průběhu posledních let bylo zaznamenáno na území našeho státu několik případů spojených s použitím nástražných výbušných systémů, jejichž pachatele lze do této kategorie zahrnout. Politická motivace však nebyla v uvedených případech prokázána.

Pokud hodnotíme současnou bezpečnostní situaci z hlediska hrozby terorismu v České republice, lze náš stát považovat za relativně bezpečný. Současně s tímto tvrzením je však nutné upozornit na existenci latentního potenciálu a podmínek k jeho existenci a rozvoji, tak jak byly výše stručně popsány. Z bezpečnostního hlediska tedy nemá smysl se ptát zda se "to" stane. Účelnější je v tomto případě kladení otázek typu: kdy, kde a jak se "to" pravděpodobně stane? A jak jsme připraveni? Odpověď na poslední otázku není v žádném případě jednoduchá. Při formulaci odpovědi na ni, je třeba brát v úvahu stav zejména níže uvedených oblastí:

- ▶ Zpravodajství (strategické, taktické, operační)
- ▶ Legislativa
- ▶ Vyšetřování
- ▶ Speciální jednotky
- ▶ Integrovaný záchranný systém (IZS)
- ▶ Spolupráce (mezinárodní, vnitrostátní)
- ▶ Public Relations (vztahy s veřejností)
- ▶ PSYOP (psychologické operace)
- ▶ Věda a výzkum

#### **6.3.4 Hrozby a rizika vyplývající z islámského extremismu pro ČR na základě analýzy výroční zprávy BIS za rok 2006**

Mezinárodní terorismus nepředstavuje hrozbu jen pro jednotlivé země, ale je hrozbou globální, neboť není vymezen geograficky ani funkčně. Nelze proti němu bojovat tradičními prostředky národními či omezené skupiny zemí. K potírání této asymetrické hrozby je třeba multidisciplinárního a integrovaného přístupu, jako je kombinace politických, ekonomických a finančních nástrojů, odpovídající využití nových technologií a efektivní organizační struktura. Aby zpravodajské a bezpečnostní služby dosáhly relativně homogenního poznání fenoménu terorismu, je nezbytně nutná jejich úzká spolupráce na mezinárodní úrovni.

V Praze byla na přelomu měsíce září a října 2006 zvýšena bezpečnostní opatření v důsledku důvěryhodných informací, které české zpravodajské služby získaly ze zpravodajské součinnosti se zahraničními partnery. Vlastní konkrétní údaje, které by tuto hrozbu blíže specifikovaly, naše služby neměly. Hrozba teroristického útoku se týkala židovských, resp. izraelských cílů v Praze, a to zejména po dobu konání židovských svátků, kdy přijíždí a soustřeďuje se v židovském historickém centru města značné množství turistů z Izraele i odjinud. Situaci společně vyhodnotily všechny bezpečnostní složky a předložily návrh preventivních opatření. Byla přijata strategie otevřeného postupu proti možným útočníkům a byla informována veřejnost. Přestože k útoku na podzim 2006 nedošlo, přetrvávají rizika jiného možného teroristického útoku v budoucnosti.

V souvislosti s vyhodnocováním hrozeb plynoucích z mezinárodního terorismu věnovala BIS mimo jiné pozornost i projevům komunity osob pocházejících zejména ze zemí Blízkého a Středního východu, severní Afriky nebo dalších muslimských zemí. Tuto komunitu tvoří přibližně 8 000 osob. Během roku 2006 nebyly zaznamenány v české muslimské komunitě žádné výrazné projevy radikalizace či výzvy k násilí. Muslimská komunita se snaží žít v souladu s českou nemuslimskou společností a má zájem o dialog. Její představitelé se snažili seznámit většinovou společnost s islámem a jeho hodnotovým systémem s důrazem na nenásilný charakter tohoto náboženství. Z hlediska islámského radikalismu a terorismu mohou představovat hrozbu spíše ty osoby, které přicestují do ČR ze zahraničí s cílem podpory, organizace nebo realizace teroristického činu.

Významné události roku 2006, jako konflikt na Blízkém východě, zmařené teroristické útoky na londýnském letišti a nezdařený atentát proti příměstským vlakům ve Spolkové republice Německo čeští muslimové pozorně sledovali, podobně jako události v Iráku, nicméně tyto události v komunitě nevyvolaly výraznou reakci.

Z analýzy výroční zprávy BIS mimo jiné vyplývá, že čeští muslimové udržují také kontakty s představiteli muslimů v zahraničí. O některých zahraničních muslimech, kteří přijíždějí do ČR, je známo, že vyznávali fundamentální výklad islámu, u nás však obvykle vystupovali umírněně, bez extrémních projevů. Z hlediska islámského radikalismu mohou představovat teroristickou hrozbu spíše ty osoby, které přicestují do ČR ze zahraničí s cílem

podpory, organizace nebo realizace teroristického činu. Z toho vyplývá, že islámský radikalismus, jako možná teroristická hrozba existuje i v ČR.<sup>38</sup>

ČR je pro islámské extremisty méně významným cílem než např. USA, Francie či Německo, které se významně angažují v islámském světě (a tudíž vzbuzují nenávist islamistů), avšak přesto existuje i zde několik faktorů schopných mobilizovat islamisty k činnosti proti českým zájmům. ČR se stala členem NATO, přičemž tato organizace je zvláště po protiteroristickém zásahu v Afghánistánu vnímána islamisty jako "prodloužená ruka USA". V případě českých aktivit v rámci NATO proti islamistům není vyloučeno úsilí o jejich pomstu. Na českém území rovněž sídlí budova Rádia Svobodná Evropa, které vysílá i do islámských zemí. Kvůli hlásaným demokratickým pojetím se budova anebo zaměstnanci (např. z řad prodemokratických muslimů) mohou stát terčem útoků islamistů, případně může nenávist směřovat k ČR jako "hostitelskému státu". Československo, resp. Česká republika, se po roce 1989 staly významným spojencem Izraele, přičemž ve velké části české intelektuální a mediální sféry (ale i v širší veřejnosti) existují sympatie k židovské kultuře i k izraelské politice. Několik významných politiků, umělců i vědců jsou Židé. Na českém území existují i významné židovské památky a organizace. Řada lidí má rovněž negativní předsudky zatížené názory na muslimy, případně Araby, Palestince apod. (na druhou stranu zde ale u malé části populace existuje i silný antisemitismus). To vše může podněcovat islámské extremisty k nebezpečným aktivitám na našem území.

### 6.3.5 Navrhovaná opatření v boji proti terorismu v ČR

Z obsahu výše uvedeného lze následně vyvodit obecné závěry, na jejichž základě je možné dále navrhnout vhodná opatření, tak jak o nich hovoří Brzybohatý<sup>39</sup> ke zvyšování připravenosti České republiky v oblasti proti terorismu a boje s terorismem:

- Zvážit možnosti novelizace právních norem vztahujících se k oblasti proti terorismu a boje s terorismem.

---

<sup>38</sup> Bezpečnostní informační služba ČR. *Výroční zpráva 2006*. [online, cit.2007-11-03]. Dostupné z: <http://www.bis.cz/n/2007-11-21-vyrocní-zpráva-2006.html#1>

<sup>39</sup> BRZYBOHATÝ, M. *Současný terorismus*. [online, cit.2007-11-26]. Dostupné z: [http://www.army.cz/avis/vojenske\\_rozhledy/2002\\_2/46.htm](http://www.army.cz/avis/vojenske_rozhledy/2002_2/46.htm)

- ▶ Zkvalitňovat podmínky a vytvářet předpoklady pro systematický monitoring a analýzu teroristických hrozeb. V rámci této činnosti přehodnotit a zkvalitnit funkci protiteroristického systému (CTS), jehož hlavním cílem je výměna a efektivní využívání informací zaměřených na problematiku terorismu.
- ▶ Prohlubovat mezinárodní spolupráci.
- ▶ Zdokonalovat integrovaný záchranný systém.
- ▶ Vytvářet finanční a materiální zdroje.
- ▶ Vytvořit výzkumný program a v jeho rámci řešit tématické úkoly zaměřené např. na psychologické a sociální aspekty terorismu, krizový management, problematiku výcviku, nové technologie atd.
- ▶ Zpracovat a realizovat plány systému přípravy potřebných specialistů.

Představa, že se podaří terorismus zcela vymýtit se ve světle uvedených faktů jeví jako velmi nepravděpodobná a nereálná. Nicméně s terorismem je nutné a možné bojovat. Na základě možných protiopatření je možné jeho projevy a ohniska potlačovat, kontrolovat a omezovat. Uvedená nutnost však přesahuje možnosti jednotlivých složek státní moci i možnosti jednotlivých států. Právě z tohoto důvodu musí být boj s terorismem veden komplexně, na základě široké mezinárodní spolupráce. Bez splnění uvedených podmínek, pak nemůže být nikdy tento boj dlouhodobě úspěšný.

#### 6.4 TRESTNÁ ČINNOST S EXTREMISTICKÝM PODTEXTEM V ČR ZA ROK 2006

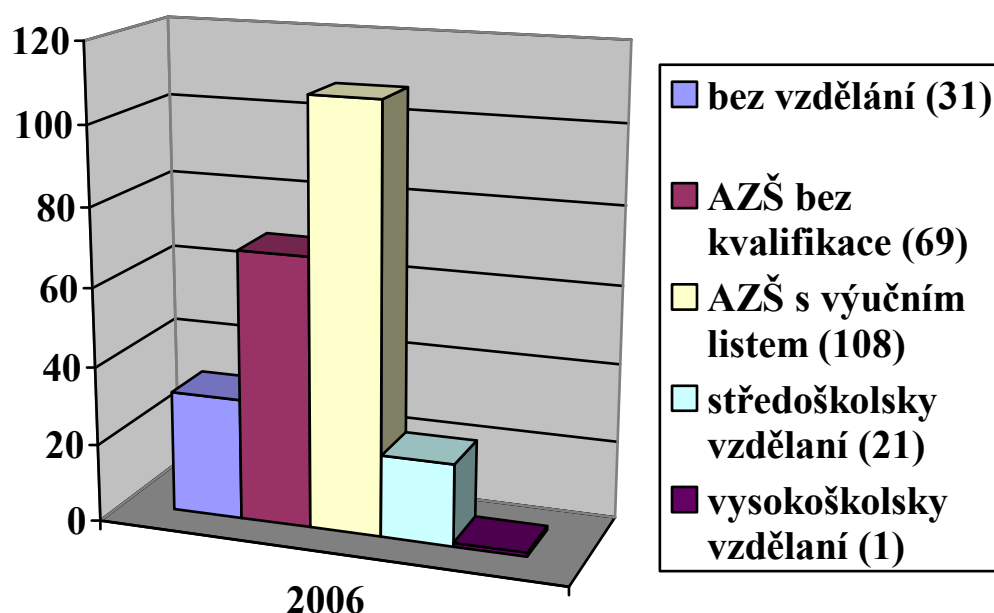
Z celkového počtu 336 446 zjištěných tr.činů na území České republiky bylo zaevidováno 248 tr. činů s extremistickým podtextem, ti. 0,07% z celkového objemu zjištěné kriminality (0,07 % ve stejném období r. 2005).

V roce 2006 byl, ve srovnání s rokem 2005, zaevidován mírný pokles zjištěných trestných činů s extremistickým podtextem.

| ROK  | zaevidováno TC | podíl na celkové kriminalitě (%) | objasněno TČ | stíháno osob |
|------|----------------|----------------------------------|--------------|--------------|
| 2005 | 253            | 0,1                              | 191          | 269          |
| 2006 | 248            | 0,07                             | 196          | 242          |

Tab.č.1: Celkový počet trestných činů s extremistickým podtextem zaevidovaných na území ČR v letech 2005 a 2006

„Skladba pachatelů trestné činnosti s extremistickým podtextem se dlouhodobě nemění.“ Jsou mezi nimi příznivci hnutí skinheads, příslušníci majoritního obyvatelstva bez zjevné vazby na pravicově extremistické subjekty a v některých případech i Romové. Co se týče jejich vzdělání, převažují absolventi základní školy s výučním listem – 108 osob (45 %), absolventi základní školy bez kvalifikace – 69 osob (28,8 %), středoškolsky vzdělání – 21 osob (8,8 %) a vysokoškolsky vzdělání – 1 osoba (0,4 %). Dětských pachatelů a cizinců, u kterých nebylo zjištěno vzdělání, bylo 31 osob (12,9 %). Věková skladba pachatelů je nejpočetnější ve věku 21 – 29 let (94 os., tj. 39,2 %) a sestupně poté u osob ve věku 30 – 39 let (42 os., tj. 17,5 %), ve věku 18 – 20 let (38 os., tj. 15,8 %). Nejméně pachatelů bylo mezi osobami starších 40 let (12 os., tj. 5 %) a ve věku do 15 let (8 os., tj. 3,3 %), jak podle zprávy z roku 2006 uvádí Tejchmanová.<sup>40</sup>



Grafické znázornění skladby pachatelů trestné činnosti s extremistickým podtextem v roce 2006 podle dosaženého stupně vzdělání (viz. odstavec výše).

<sup>40</sup> TEJCHMANOVÁ, L. *Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2006*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2007. s. 7



### 6.4.1 Skladba trestných činů

V roce 2006, stejně jako v předchozích letech, nedošlo ve skladbě trestných činů s extremistickým podtextem k výrazným změnám. Nadále převažovaly tr. činy dle

- ▶ § 260, § 261, § 261a tr.z. (podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka) - 103, za něž bylo stíháno 106 osob,
- ▶ § 198 tr.z. (hanobení národa, etnické skupiny, rasy a přesvědčení) -52, za něž bylo stíháno 50 osob,
- ▶ § 196 tr.z. (násilí proti skupině obyvatelů a jednotlivci) - 46 tr. činů, za něž bylo stíháno 44 osob,
- ▶ § 198a tr.z. (podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod) - 27 tr. činů, za něž bylo stíháno 23 osob a
- ▶ §§ 221, 222 tr. zákona (úmyslné ublížení na zdraví) - 15 tr. činů, za něž bylo stíháno 17 osob.

Nebyl spáchán trestný čin vraždy s rasistickým motivem nebo trestný čin ublížení na zdraví s následkem smrti s rasistickým motivem. Ve spojitosti s extremismem nedošlo k páchání teroristické trestné činnosti.

Ve způsobu ukončení trestního řízení s pachateli tr. činů s rasovým či jiným extremistickým podtextem převažoval návrh na podání obžaloby - 140 pachatelů (58,3%), ve zkráceném přípravném řízení ve smyslu § 179c odst. 1 tr.ř. bylo řešeno 37 pachatelů (15,4%), v šetření zůstávalo 33 pachatelů (13,8%), k odložení dle § 159a odst.2 a § 159a odst. 3 tr.řádu došlo u 9 pachatelů (3,8%), Zastaveno dle § 172 odst. 1 písm.d) až f) a odst.2 a) až c) tr. řádu bylo v trestním řízení stíhání 5 pachatelů (2,1%)<sup>41</sup>

---

<sup>41</sup> TEJCHMANOVÁ, L. *Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2006*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2007. s. 6

## **7 SHRNUÍ A VÝSLEDNÁ ANALÝZA PROBLEMATIKY EXTREMISMU V ČR ZA ROK 1996 A 2006**

Dlouhodobá situace v problematice extremismu a jeho možných hrozeb pro společnost na území ČR je stabilizovaná a v podstatných bodech prakticky neměnná. Struktura a rozdělení extremistických skupin zůstává až na drobné rozdíly stejné a ani míra vlivu na společenské události nedoznala podstatných změn.

Období roku 1996 je mimo jiné charakterizováno zvýšeným výskytem tzv. zínů (tiskoviny, publikace aj.), které krom hudby tvořili důležitou součást propagandy extremistických hnutí, převážně pravicového zaměření. Samozřejmě již v roce 1996 je patrná snaha o využívání moderních komunikačních prostředků (např. internet), ovšem celková dostupnost a rozšířenost tohoto způsobu komunikace není tak veliká. I přesto je ovšem internet využíván k prohlubování kontaktů se stejně smýšlejícími subjekty ze zahraničí. Srovnáme-li ovšem tento komunikační prostředek s rokem 2006, zjistíme, že v tomto roce se jedná o komunikační prostředek již tzv. lidového charakteru. Extremistické skupiny používají ke své propagandě webové stránky, které jsou mimo jiné umístovány na severech v USA, neboť šíření tohoto fenoménu a svoboda slova vůbec je v tomto regionu po právní stránce volnější. Provozovatelům těchto webových stránek nehrozí trestní odpovědnost, tak jak by jí byly vystaveni například v ČR (více viz. kapitola – problematika internetu). Na základě těchto skutečností můžeme poukázat na zvýšené nebezpečí pramenící z šíření této propagandy a ideologie v globálním měřítku, jehož přímým důsledkem je stále obtížnější mapování činnosti těchto skupin. S tímto je následně spjata i celková problematika s odhalováním nelegální trestné činnosti extremistického charakteru.

Mezi pozitivní zjištění je možno považovat z pohledu analýzy roku 1996 a 2006, že došlo k rapidnímu snížení počtu spáchaných trestných činů násilného charakteru s extremistickým podtextem, které měli za následek ohrožení zdraví či života osob. Rok 1996 se dle uveřejněných výročních zpráv vyznačoval zvýšeným výskytem trestné činnosti spojené s ohrožením života či zdraví osob. Pachateli násilných, nejen rasově motivovaných vystoupení, byly ponejvíce osoby stojící na okraji pravicově extremistických organizací nebo jejich sympatizanti. Nejblíže k násilným vystoupením měla skinheadská scéna a její aktivita směřovaná převážně k občanům Romské národnosti. Levicově orientované extremistické skupiny byly, co se týče páčání násilné trestné činnosti v pozadí, avšak i u těchto skupin se začínají projevovat negativní posuny v jednání, týkající se převážně forem jako poškozování

majetku atd.. Rok 2006 můžeme obrazně řečeno v porovnání s rokem 1996 vnímat jako rok prostý závažné násilné trestné činnosti spojené s činností extremistické scény v ČR (viz. tabulka dole). I rok 2006 se vyznačuje zvýšenou aktivitou pravicových extremistických skupin z pohledu páčání násilné trestné činnosti, oproti sympatizantům z řad levicově orientovaných skupin. Mezi těmito bychom měli ovšem zmínit nejradikálnější z nich „Antifašistickou akci (AFA-Antifa)“, která bojuje proti projevům rasismu, antisemitismu, fašismu, xenofobii, bolševismu a zejména neonacismu ve společnosti. V roce 1996 a stejně tak v roce 2006 nebyly zaznamenány trestné činy na území ČR související s činností náboženských sekt či jiných uskupení inklinujících k formám náboženského extremismu.

V posledních letech, mezi které rok 2006 dozajisté patří, se projevuje snaha extremistických skupin vstoupit do politického dění v ČR. Aktivita extremistických pravicových skupin se ve směru k romskému obyvatelstvu nezdá být v tomto roce tak silná a do popředí se začíná dostávat v dnešní době politizovaná otázka islamismu, což dokazuje například protiislámsky zaměřená akce extremisticky pravicového hnutí Národní strana (NS) „Spalme islámskou nenávist“ ze dne 28. října 2006. Tato akce se uskutečnila v Praze 1 na Václavském náměstí v prostorách před sochou sv. Václava, jako oznámené shromáždění NS. V závěru tohoto shromáždění měli členové NS v bílých kápích po vzoru husitů spálit figurínu v typickém muslimském oblečení. Tomuto aktu ovšem přihlížející Policie ČR zabránila, neboť existovalo podezření z možného šíření náboženské nenávisti. Činnost Policie ČR a dalších státních subjektů podílejících se na boji proti negativním projevům extremismu v ČR, považují za stěžejní faktor ve snížení násilné trestné činnosti související s fenoménem extremismu v roce 2006 na území ČR oproti situaci zjištěné v roce 1996.

| <b>ROK</b>  | <b>TČ násilného charakteru celkem</b> | <b>TČ dle § 196, odts.2 a odst.3 TZ</b> | <b>TČ dle § 221 a 222, odst.2, písm.b) TZ</b> | <b>TČ dle § 219, odts.2, písm.g) TZ</b> |
|-------------|---------------------------------------|---|---|---|
| <b>1996</b> | 96                                    | 56                                      | 38  | 2                                       |
| <b>2006</b> | 61                                    | 44                                      | 17  | 0                                       |

**Tab.č.2: Počty osob odsouzených osob v roce 1996 a 2006 za trestnou činnost násilného charakteru spojené s působením extremistických skupin na území ČR.**

**Legenda:**

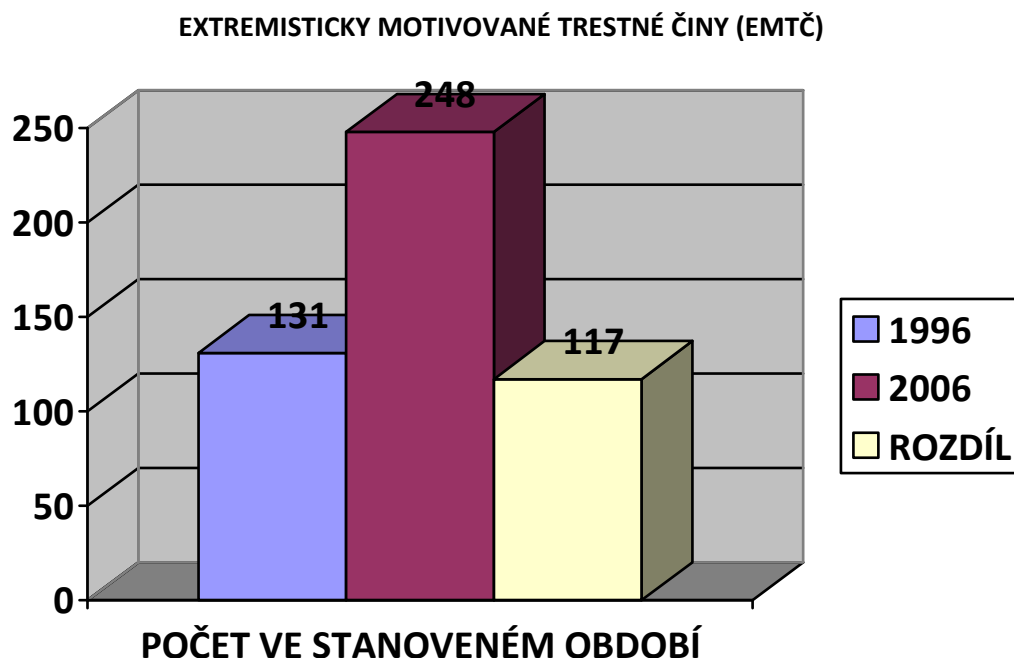
TČ dle § 196, odts.2 a odst.3 TZ – trestný čin „násilí proti skupině obyvatelů a jednotlivci“ dle trestního zákona

TČ dle § 221 a 222, odst.2, písm.b) TZ - trestný čin „ubližení na zdraví a těžké újma na zdraví“ dle trestního zákona

TČ dle § 219, odts.2, písm.g) TZ - trestný čin „vražda“ dle trestního zákona

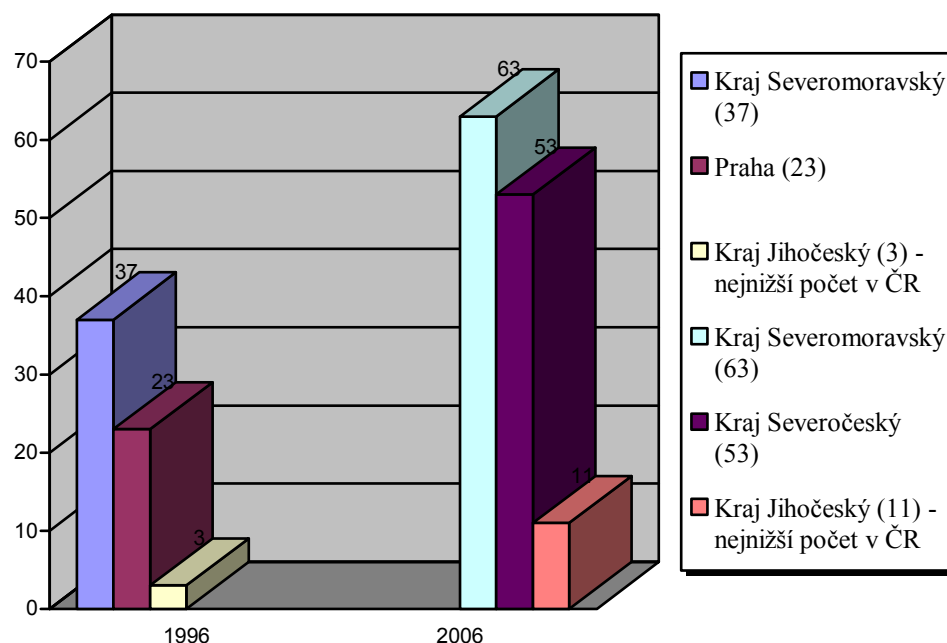
V objemu celkové trestné činnosti spáchané na území ČR představuje trestná činnost s extremistickým podtextem, včetně trestné činnosti páchané z rasových pohnutek, statisticky velmi malé číslo. Procentuálně se trestná činnost s extremistickým podtextem na území ČR pohybuje za posledních 10 let v poměru 0,07 až 0,1 % z celkového počtu zjištěných TČ. Jistou odchylku v této statistice jsme měli možnost zaznamenat v letech 1996 až 1998, kdy tato hodnota dosahovala pouze 0,03 % - 0,04 % takto směřované TČ v rámci celkového počtu TČ zjištěné v ČR. Tento pozitivní výsledek mohl být dle uváděných výročních zpráv o problematice extremismu v ČR důsledkem přijatých opatření státní správy na úseku boje s tímto druhem kriminality v ČR v roce 1996. Od r. 1996 zvyšující se počet zaregistrovaných deliktů s rasovou motivací může být, svým způsobem, i dokladem zvýšené aktivity policie při vyhledávání a kvalifikaci tohoto druhu trestné činnosti a spolupráce s pracovníky BIS, při níž dochází k oboustrannému předávání závažných poznatků k osobám, které organizují srazy a vydávají neregistrované časopisy. Kompletní tabulkové znázornění trestné činnosti v období od roku 1996 až 2006 najdeme v příloze č. 4.

Pro lepší orientaci a přiblížení situace v horizontu posledních 10 let si provedeme za pomoci grafického znázornění srovnání stavu zjištěných trestných činů na úseku problematiky extremismu v ČR za rok 1996 a za rok 2006.



V dalším grafickém znázornění si poukážeme na situaci extremisticky motivovaných trestných činů (dále jen EMTČ) z hlediska nápadu tohoto druhu trestné činnosti v jednotlivých krajích ČR v pořadí dvou nejvyšších hodnot daného roku, následovaný hodnotou nejnižšího výskytu takto EMTČ v ČR (viz. graf níže).

**MEZNÍ HODNOTY EMTČ V KRAJÍCH ČR ZA ROK 1996 a 2006**



Bez ohledu na tuto skutečnost je nezbytné k ní přistupovat jako ke společensky vysoce nebezpečnému jevu, který v sobě zároveň nese značnou míru latence. Nelze předpokládat, že by v blízké budoucnosti došlo k nějakému výraznému poklesu trestné činnosti s extremistickým podtextem. Orgány činné v trestním řízení jí musí i nadále věnovat zvýšenou pozornost a hledat neustále nejúčinnější postup k její minimalizaci.

## 8 ZÁVĚR

Závěr této bakalářské práce by nám měl přinést jisté shrnutí problematiky „extremismu“ na území ČR, zjištěné poznatky vyplývající z analýzy informačních zdrojů a poukázání na nutnost vnímat tento fenomén nejenom z pohledu samotné ČR, nýbrž i z pohledu v globálním měřítku.

Vraťme se k tomu, co bylo naznačeno v úvodu této bakalářské práce, že pro stabilní společnost představuje extremismus okrajový problém. Obecně je možné konstatovat, že projevy extremistických subjektů jsou většinou, z hlediska stability společnosti a jejích institucí, nezávažné a tudíž pro většinu stabilních společností představuje extremismus okrajový problém. S tímto tvrzením lze do jisté míry souhlasit u extremismu projevujících se v ČR prostřednictvím pravicové a levicové scény. Bohužel už méně lze toto tvrzení brát za tzv. měrnou minci v případě projevů spojených s radikálním náboženským extremismem, což jistě dokazují nám všem známé teroristické útoky na základy demokratického státního zřízení, za které si připomeňme například zničení Světového obchodního centra (tzv. dvojčat). K této politováníhodné události došlo dne 11. září 2001 ve Spojených státech amerických a při těchto útocích zahynulo celkem asi 3 000 lidí.<sup>42</sup> I přesto je ovšem znovu zapotřebí připomenout, že dlouhodobá situace v problematice extremismu je stabilizována, zrovna tak, jako jsou stabilizované možné hrozby pro společnost na území ČR.

Při dalším hodnocení situace a problematiky extremismu v ČR zjistíme, že mezi určité hrozby extremismu pro tuto společnost patří skutečnost, že veřejnost, nebo alespoň její podstatná část je k projevům extremismu lhostejná. Může se samozřejmě jednat o projev strachu pojmenovat a ukázat na tuto problematiku. Bohužel například v případech rasové nesnášenlivosti a následných extremistických projevů se jedná povětšinou o postoje sympatizující s tímto druhem jednání. V tomto případě jde o nebezpečný, „protispolečenský“ jev, který může vést k sociálním konfliktům a dokonce k politické destabilizaci. K radikálním postojům a k nárůstu extremistických projevů dochází za určitých společensko-ekonomických podmínek, jejichž průvodním jevem jsou mimo jiné i nárůst zločinnosti, nárůst počtu asociálních osob, zvýšená migrace, snížení prestiže státního aparátu a další. Průvodním jevem extremismu v ČR je narůstající trestná činnost tohoto charakteru, což dokazuje srovnání počtu

---

<sup>42</sup> WIKIPEDIE. *Teroristické útoky 11. září 2001*. [online, cit.2008-03-08]. Dostupné z: [http://cs.wikipedia.org/wiki/Teroristick%C3%A9\\_%C3%BAtoky\\_11.\\_z%C3%A1%C5%99%C3%AD\\_2001](http://cs.wikipedia.org/wiki/Teroristick%C3%A9_%C3%BAtoky_11._z%C3%A1%C5%99%C3%AD_2001)

těchto zjištěných případů za rok 1996 a 2006 (viz. graf EMTČ) a radikálnější postoj některých skupin obyvatelstva k určitým sociálním skupinám, speciálně pak k občanům s rozdílnou barvou pleti. Pozitivní v této oblasti může být naopak zjištění, že klesl počet zjištěných trestných činů násilného charakteru, tak jak je uvedeno ve shrnutí problematiky extremismu (viz. tab.č.2).

Mezi samostatné kapitoly extremismu patří náboženský extremismus, u kterého je zapotřebí poukázat na islámský radikální fundamentalismus. Tento se projevuje jako skutečná hrozba nejenom pro společnost České republiky, nýbrž v globálním měřítku pro společnost evropskou, americkou, celosvětovou. Naše zpravodajské služby poukazují na relativně nízkou nebezpečnost projevů souvisejících s radikálním náboženským extremismem. Správně bylo použito, že se jedná o bezpečnost relativní, jelikož málokdo z nás si umí představit například možné následky otevřené politické podpory dánských kreslených vtipů, jež zobrazovaly proroka Mohameda. Vtipy samy, když byly publikovány v Jyllands Posten, vzbudily v Dánsku i jinde jen málo pozornosti. Ale sotva začali dánští imámové agitovat na Středním východě (přičemž ke skutečně otištěným vtipům přidali tři další, mnohem urážlivější), vypukl zuřivý mezinárodní poprask, při němž vzbouření muslimové zabili tucty lidí v Evropě, Africe i Asii. Dánové se stali znenadání těmi nejvíce nenáviděnými lidmi na zemi, na jejich vyslanectví se útočilo, jejich vlajka se pálila a jejich svědomí bylo vychováváno přednáškami o náboženské toleranci z Íránu, Saúdské Arábie a dalších majáků osvícenství. Reakcí Evropy byl především mohutný appeasement, neboli snaha o zachování pokojného politického smíru za cenu ovšem neopodstatněných ústupků a plnění dílčích požadavků straně v uvozovkách ublížené. Uvedme příkladem několik projevů tohoto appeasementu, kdy např. italský „reformní ministr“ Robert Calderoli musel rezignovat, protože nosil tričko s jedním z urážlivých vtipů; tento „bezmyšlenkovitý čin“, jak ho nazval premiér Silvio Berlusconi, způsobil pozdvižení před italským konzulátem v Bengházi, při němž bylo zabito jedenáct lidí. Noviny, které vtipy otiskly, se dostaly pod intenzivní politický tlak; někteří novináři byli obviněni, některé webové stránky se musely zavřít. Celoevropský řetězec supermarketů Carrefour se sklonil před islámským požadavkem bojkotu dánského zboží a umístil ve svých obchodech arabské a anglické nápisy vyjadřující „solidaritě s islámskou komunitou“: „Carrefour neprodává dánské výrobky“. Norská vláda přiměla redaktora jedné křesťanské publikace, aby se veřejně omluvil za otištění dánských vtipů; nešťastný redaktor uspořádal tiskovou konferenci, na níž byl obklopen ministry norské vlády a imámy. Ministr zahraničí EU Javier Solana se plazil z jedné arabské země do druhé s

ujištěním, že Evropané sdílejí „hněv“ muslimů „uražených“ dánskými vtipy. Aby toho nebylo málo, ministr spravedlnosti EU Franco Frattini oznámil, že EU vytvoří „pravidla chování pro média“, aby podpořila „opatrnost“ – přičemž „opatrnost“ je synonymem „kapitulace“, ať už si o umělecké hodnotě nebo kulturní citlivosti nejznámějších světových karikatur myslíme cokoli.<sup>43</sup>

Mezi další projevy appeasementu je nutné připomenout samotný fakt, že evropská média se ve věcech domácího islámského radikalismu a muslimských zločinů často sama cenzurují, a když vyjdou problémy s muslimskými přistěhovalci najevo, je typickou evropskou reakcí sebekritika.

Islámská invaze Evropy je už tak hluboká, že ovlivňuje evropskou politiku. Její ideologie stojí na centralitě individuálního džihádu, který nikdy nepatřil mezi pět hlavních pilířů islámské víry a stal se jím teprve ve 20. století v programu Muslimského bratrstva, jehož jsou dnešní teroristé dědici. Dnešní radikální ideologické vedení islámu si už označilo Evropu za „území islámu“. Tedy s tím, že islamizaci Evropy, se všemi islámskými zákony, pokládá nejen za legální, nýbrž za náboženskou povinnost.

Blankley varuje, že tato agrese se už nedá odvrátit, dokud Západ trvá na svých hluboce zakořeněných hodnotách tolerance, práva na soukromí, práva na vzpouru a práva na rovnou ochranu před zákonem. „Přichází den, kdy se Západ bude muset rozhodnout, čeho si cení víc: buď poskytování těchto práv a tolerance těm, kdo chtějí zničit nás – nebo přežití západní civilizace.“ Připomíná, že i k vítězství nad nacismem musely Spojené státy i Británie pozastavit mnohá občanská práva zaručená demokracií. A varuje, že „bezuzdný liberalismus v této situaci je ideologií sebevraždy Západu.“<sup>44</sup>

Nejkritičtější rozhodnutí, které čeká Evropany je, zda mají větší strach z islámu – než z toho, že se budou muset uskrovnit a tvrději pracovat. Snažit se vyžít ze skromnějších příjmů a vykonávat i takzvané podřadné práce – nebo donekonečna toužit po levných pracovních silách, o nichž víme, že nás chtějí zničit.

Každý svobodný občan, který čte tyto řádky, si musí položit otázku, zdali tento zvolený postup politického jednání je správný. Nikdo z nás nedokáže dost dobře pochopit rovnici

---

<sup>43</sup> WEIGEL, G. *Dvojí kulturní válka v Evropě*. [online, cit.2007-12-21]. Dostupné z: <http://www.obcinst.cz/clanek.asp?id=1047>

<sup>44</sup> KURAS, B. *Islámská invaze a poslední naděje Západu*. [online, cit.2007-12-02]. Dostupné z: <http://www.eurabia.cz/Articles/1275-islamska-invaze-a-posledni-nadeje-zapadu.aspx>



„zabij a my se ti za to omluvíme“. Samozřejmě, že tato událost a vše, co k této problematice patří, by mohlo vydat na celou, samostatnou bakalářskou práci a v kontextu s tím je výše uvedená rovnice poněkud jednoduchým výsledkem. Dle mého názoru není ovšem zapotřebí v těchto případech, které by měli mít podstatu a prvky případu výše uvedeného, hledat jakékoli složité formy náboženského, filosofického či jiného rozuzlení. Hledejme lidskost a snažme se jako svobodný národ hájit svá práva a tuto svobodu chtít předat dál našim, nastupujícím generacím, které dozajisté nemusí a nebudou tvořit pouze občané bílé barvy pleti, osoby se státní příslušností ČR, či stejného náboženského vyznání. Bude se, a mělo by to být prioritou každé demokratické společnosti, jednat o multikulturní prostředí zajišťující bezpečné a právně podložené životní prostředí.

Bude-li ovšem Evropa i nadále přistupovat k těmto negativním projevům radikálního islámu, tak jak ukazuje doposud, hrozí velké a dle mého názoru reálné nebezpečí, že appeasement před islamisty povede k „dhimmizaci“, což můžeme vyložit jako proces směřující k podmanění státu nebo obyvatelstva muslimy na úroveň dhimmi.<sup>45</sup> Dhimmi dle tradičního islámského práva jsou občané „druhého řádu“ s omezenými pravomocemi a takto se dle mého názoru můžou momentálně cítit například oni výše zmínění autoři vtipů o proroku Mohamedu uveřejněných v dánském tisku. Nebo jak jinak nazvat situaci, kdy dánský státní občan se nemůže volně a svobodně pohybovat ve své vlastní rodné zemi, jelikož byl za svůj projev svobody slova a tisku odsouzen k smrti.

Je zřejmé, že neexistuje žádné jednoduché řešení tak komplikovaného problému, jakým je extremismus, ať již se jedná o extremismus pravicový, levicový či náboženský. Ve všech těchto případech můžeme bez nadsázky hovořit o problematice v globálním měřítku a asi těžko se v dnešní době internetu, dopravního leteckého spojení či jiných technických prostředků bořících hranice světa, můžeme omezit na hodnocení nebezpečí z pohledu pouze ČR. Z výsledků mé analýzy dokumentů v této bakalářské práci je patrné, že se pojem „extremismus“ i přes veškerou snahu západních demokracií a umírněných modernistických proudů uvnitř jinak nábožensky smýšlejících komunit nepodaří nikdy úplně vymýtit. Je zde ale šance ho důslednou společnou politikou utlumit na minimum, obrazně řečeno stabilizovat a nedovolit mu přinejmenším se rozvíjet a radikalizovat.

---

<sup>45</sup> WEIGEL, G. *Dvojí kulturní válka v Evropě*. [online, cit.2007-12-21]. Dostupné z: <http://www.obcinst.cz/clanek.asp?id=1047>

Přes všechny rasové, kulturní či náboženské rozdíly by mělo být povinností každého státu řídit se zásadami Všeobecné deklarace lidských práv. Zmíněné rozdíly je nutné navzájem respektovat. Zde je podle mého názoru potřeba třeba hledat klíč k budoucímu soužití bez toho, aniž by docházelo k nezákonnému, neospravedlnitelnému jednání, které mnohokrát končí i smrtí člověka. Je zapotřebí mluvit, komunikovat, vnímat rozdíly a zapomínat na předsudky. Jako cesta, které by měl být každý z nás otevřený, je vlastní nezkreslená zkušenost a vůle jí porozumět.

## 9 SEZNAM POUŽITÝCH INFORMAČNÍCH ZDROJŮ

### Použitá literatura:

- ◆ BARŠA, P. *Politická teorie multikulturalismu*. Brno: CDK, 1999. ISBN: 80-85959-47-X
- ◆ BRZYBOHATÝ, M. *Terorismus I.* Praha : Police history, 1999. ISBN 80-902670-1-7
- ◆ BRZYBOHATÝ, M. *Terorismus II.* Praha : Police history, 1999. ISBN 80-902670-4-1
- ◆ BRZYBOHATÝ, M. *Úvod do problematiky terorismu a antiterorismu*. Praha: PA ČR, 1995.
- ◆ BUDILOVÁ, L., HIRT, T. *Policista v multikulturním prostředí*. Informační manuál pro Policii ČR., MVČR a Člověk v tísni, společnost při ČT, o.p.s. Praha 2005. ISBN 80-903510-1-8
- ◆ DANČÁK, B. *Perspektivy západní civilizace a pět let globálního terorismu*. Brno: MPÚ Masarykovy univerzity, 2006. ISBN 80-210-4003-3
- ◆ DANICS, Š., KAMÍN, T. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: PA ČR, 2005. ISBN 80-7251-204-8
- ◆ DANICS, Š. *Extremismus – hrozba demokracie*. Praha: Police history, 2002. ISBN 80-86477-07-X
- ◆ DANICS, Š. *Politické a bezpečnostní aspekty transformace naší společnosti*. Sborník Vojenské akademie v Brně. Řada C-D. 1998/2.
- ◆ DANICS, Š. *Terorismus jako součást nekooperativní politiky*. Bezpečnostní teorie a praxe. Sborník Policejní akademie ČR, 2001/2.
- ◆ FIBICH, J. *Základy politologie : učební texty pro střední školy*. Praha: S & M, 1993. ISBN 80-900096-8-9
- ◆ HUNTINGTON, Samuel P. *Střet civilizací: Boj kultur a proměna světového řádu*. 1. Vyd., Praha: Rybka Publishers, 2001. ISBN 80-86182-49-5
- ◆ CHMELÍK, J. *Extremismus*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 1997.
- ◆ CHMELÍK, J. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Praha: LINDE, 2001. ISBN 80-7201-265-7
- ◆ JANDOUREK, J. *Sociologický slovník*, Praha: Portál, 2001. ISBN 80-7178-535-0

- ◆ JELÍNEK, J. a kol. *Trestní zákon a trestní řád s poznámkami a judikaturou : a předpisy související: v úplném znění: podle stavu k 1.9.2007*. Praha: Linde, 2007. ISBN 978-80-7201-675-4
- ◆ SCHWENGELER, B. *Plíživá ISLAMIZACE – Pozadí islámu*. Ethos, 2007, roč. VII, č. 4.
- ◆ TEJCHMANOVÁ, L. *Zpráva o problematice extremismu na území České republiky v roce 2002*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2003.
- ◆ MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno: Barrister & Principal, 2003. ISBN 80-86598-45-4
- ◆ MAREŠ, M., SMOLÍK, J., SUCHÁNEK, M. *Fotbaloví chuligáni*. Brno: Centrum strategických studií, 2004. ISBN 80-903333-0-3
- ◆ MATOUŠEK, J., MIKA, O. *Chemický, biologický, radiologický a jaderný terorismus*. Sborník přednášek z pátého ročníku. Mezinárodní konference medicíny katastrof, EGO Zlín, s.r.o., Zlín 2001.
- ◆ TEJCHMANOVÁ, L. *Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2003*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2004.
- ◆ TEJCHMANOVÁ, L. *Zpráva o problematice extremismu na území České republiky v roce 2000*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2001.
- ◆ TEJCHMANOVÁ, L. *Zpráva o problematice extremismu na území České republiky v roce 2001*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2002.
- ◆ TEJCHMANOVÁ, L. *Zpráva o problematice extremismu na území České republiky v roce 2002*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2003.
- ◆ TEJCHMANOVÁ, L. *Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2006*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2007.
- ◆ VÁCLAVÍK, D. *Etnické a kulturní minority ve střední Evropě I. (Základní problémy, Židé)*. Liberec: TUL, 2001. ISBN 80-7083-457-9
- ◆ Zpráva o situaci na úseku extremismu – ÚOOZ, odbor terorismu a extremismu ze dne 15. ledna 2007

## Internetové zdroje:

- ◆ *Antisemitismus v ČR za rok 2006*. [online, cit.2007-09-15]. Dostupné z: [http://www.slovozivota.cz/antisemitismus\\_v\\_cr\\_za\\_rok\\_2006](http://www.slovozivota.cz/antisemitismus_v_cr_za_rok_2006)
- ◆ Bezpečnostní informační služba ČR. *Výroční zpráva 2005*. [online, cit.200-10-22]. Dostupné z: <http://www.bis.cz/n/2006-09-01-vyrocní-zprava-2005.html>
- ◆ Bezpečnostní informační služba ČR. *Výroční zpráva 2006*. [online, cit.2007-11-03]. Dostupné z: <http://www.bis.cz/n/2007-11-21-vyrocní-zprava-2006.html#1>
- ◆ BRZYBOHATÝ, M. *Současný terorismus*. [online, cit.2007-11-26]. Dostupné z: [http://www.army.cz/avis/vojenske\\_rozhledy/2002\\_2/46.htm](http://www.army.cz/avis/vojenske_rozhledy/2002_2/46.htm)
- ◆ DROIT, C. *Úvod do pojmu „rasismus“*. [online, cit.2007-09-12]. Dostupné z: <http://rasismus.blog.cz/0604/uvod-do-pojmu-rasismus>
- ◆ *EXTREMISMUS*. [online, cit.2007-07-21]. Dostupné z: <http://www.maturita.cz/referaty/referat.asp?id=2482>
- ◆ *EXTREMISMUS*. [online, cit.2007-11-11]. Dostupné z: <http://referaty-seminarky.cz/extremismus/>
- ◆ FÓRUM PROTI ANTISEMITISMU při Federaci židovských obcí v ČR. *Antisemitismus v ČR za rok 2006*. [online, cit.2007-09-15]. Dostupné z: [http://www.slovozivota.cz/antisemitismus\\_v\\_cr\\_za\\_rok\\_2006](http://www.slovozivota.cz/antisemitismus_v_cr_za_rok_2006).
- ◆ GALOVÁ, J. *Terorismus dnes*. [online, cit.2007-12-10]. Dostupné z: <http://antropologie.zcu.cz/index.php?kategorie=97&clanek=378>
- ◆ CHMELÍK, J. *Základní charakteristika extremismu*. [online, cit.2007-10-25]. Dostupné z: [http://www.woodcraft.cz/index.php?right=infostudna\\_pravo&cl=min\\_vedouciho&page=23](http://www.woodcraft.cz/index.php?right=infostudna_pravo&cl=min_vedouciho&page=23)
- ◆ KURAS, B. *Islámská invaze a poslední naděje Západu*. [online, cit.2007-12-02]. Dostupné z: <http://www.eurabia.cz/Articles/1275-islamska-invaze-a-posledni-nadeje-zapadu.aspx>
- ◆ KURAS, B. *Islám v Evropě představuje nebezpečí*. [online, cit.2007-11-23]. Dostupné z: <http://www.eurabia.cz/Articles/880-islam-v-evrope-predstavuje-nebezpeci.aspx>
- ◆ Ministerstvo vnitra ČR. *Extremismus*. [online, cit.2007-08-16]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/dokument/index.html#extrem>

- ◆ TOPINKA, D. *Integrační proces muslimů v České republice – pilotní projekt*. [online, cit.2007-09-13]. Dostupné z: [http://www.mvcr.cz/dokument/2007/integrace\\_muslimu.pdf](http://www.mvcr.cz/dokument/2007/integrace_muslimu.pdf)
  
- ◆ WEIGEL, G. *Dvojí kulturní válka v Evropě*. [online, cit.2007-12-21]. Dostupné z: <http://www.obcinst.cz/clanek.asp?id=1047>
  
- ◆ WIKIPEDIE. *Anarchismus*. [online, cit.2007-12-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Anarchismus>
  
- ◆ WIKIPEDIE. *Teroristické útoky 11. září 2001*. [online, cit.2008-03-08]. Dostupné z: [http://cs.wikipedia.org/wiki/Teroristick%C3%A9\\_%C3%BAtoky\\_11.\\_z%C3%A1%C5%99%C3%AD\\_2001](http://cs.wikipedia.org/wiki/Teroristick%C3%A9_%C3%BAtoky_11._z%C3%A1%C5%99%C3%AD_2001)
  
- ◆ WIKIPEDIE. *Xenofobie*. [online, cit.2008-03-10]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Xenofobie>
  
- ◆ EXTREMISMUS. *Zpráva o postupu státních orgánů při postihu trestných činů motivovaných rasismem a xenofobií (1997)*. [online, cit.2007-12-03]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/extremis/zprava/zprava.html#trestna>

## 10 SEZNAM PŘÍLOH

**Příloha č. 1:** Symbolika hnutí Skinheads (viz text s. 38)

**Příloha č. 2:** Bilboardy Národní strany (viz text s. 44)

**Příloha č. 3:** Symbolika extremistických skupin (viz text s. 41 – 63)

**Příloha č. 4:** Celkový počet trestných činů s extremistickým podtextem zaevidovaných na území ČR v letech 1996 a 2006 (viz text s. 68)

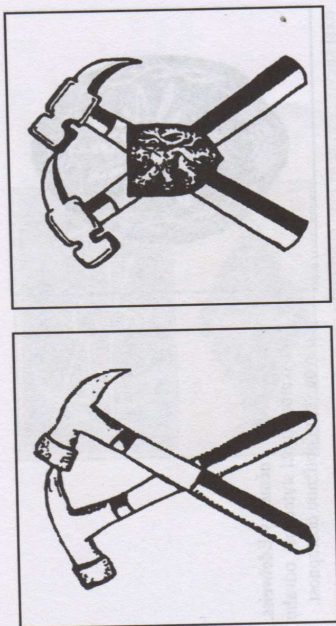
**Příloha č. 5:** Fotodokumentace teroristického útoku dne 11. září 2001, USA (viz text s. 70)

**Příloha č. 6:** Fotodokumentace islámského fundamentalistického hnutí (viz text s. 56 – 63, 70 – 74)

**Příloha č. 7:** Seznam osob a skupin subjektů dle EU, proti kterým jsou namířeny zvláštní omezující opatření v boji proti terorismu (viz text s. 70 – 74)

# PŘÍLOHY

## Příloha č. 1



Obr. 45. Dvě základní verze symbolů hnutí skinheads - radikálního křídla B.H.S. Levý obrázek představuje symbol mezinárodního hnutí Hammer Skins. Pravý obrázek představuje symbol Bohemia Hammer Skins, tedy českou pobočku (odnož) tohoto mezinárodního militantního hnutí.



Obr. 46. Dominujícím motivem na zobrazeném emblému hnutí skinheads je opět keltský kříž, jehož ramena jsou doplněna čtveřicí mečů, které v propojení tvoří klasický kříž.



Obr. 47. Tento symbol má podobný motiv. Keltský kříž, zasazený do pomyslné mapy světa. Lze předpokládat (nelze však doložit faktograficky), že jde o symbolické znázornění mezinárodního propojení hnutí skinheads a jeho nadnárodní charakter.



Obr. 48. Tyto dva runové symboly jsou známkami českých castistů.



a)



b)



Obr. 18a, b. Zneužití národních symbolů v kombinaci s keltským křížem.

# STOP

## IMIGRACI TERORISMU

[www.narodni-strana.cz](http://www.narodni-strana.cz)



**STOP POZITIVNÍ DISKRIMINACI!**  
[www.narodni-strana.cz](http://www.narodni-strana.cz)





# Odsun byl správný

# NE!

Sudetoněmeckému landsmanšaftu  
Revanšistickým požadavkům  
Posseltovu neonacismu  
Germanizaci naší vlasti

[www.narodni-strana.cz](http://www.narodni-strana.cz)



**NAŠE VLAST**

**NAŠE PÝCHA**

**NAŠE DĚDICTVÍ**

[www.narodni-strana.cz](http://www.narodni-strana.cz)



## Příloha č. 3



#### Příloha č. 4

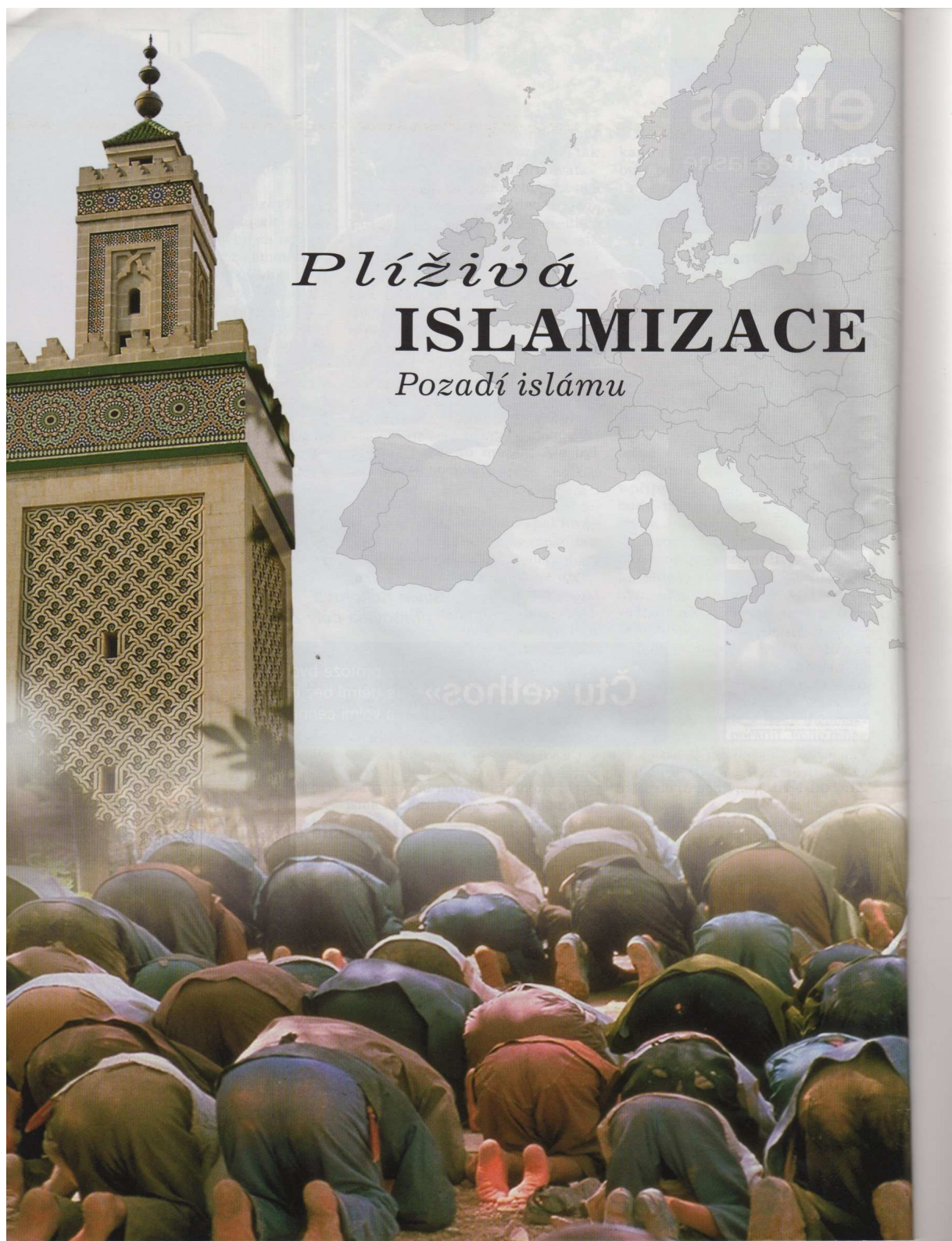
**Celkový počet trestných činů s extremistickým podtextem zaevidovaných na území ČR v letech 1996 – 2006**  
(dle Evidenčně statistického systému kriminality Policejního prezidia ČR – ESSK)

| ROK    | Zaevidováno TČ | Podíl na celkové<br>Kriminalitě (%) | Objasněno TČ | Stíháno osob |
|--------|----------------|-------------------------------------|--------------|--------------|
| 1996   | 131            | 0,03                                | 58           | 152          |
| 1997   | 159            | 0,04                                | 132          | 229          |
| 1998   | 133            | 0,03                                | 100          | 184          |
| 1999   | 316            | 0,07                                | 273          | 434          |
| 2000   | 364            | 0,09                                | 327          | 449          |
| 2001   | 452            | 0,1                                 | 406          | 506          |
| 2002   | 473            | 0,1                                 | 374          | 483          |
| 2003   | 335            | 0,09                                | 265          | 334          |
| 2004   | 366            | 0,1                                 | 289          | 401          |
| 2005   | 253            | 0,07                                | 191          | 269          |
| 2006   | 248            | 0,07                                | 196          | 242          |
| Celkem | 3230           | -                                   | 2511         | 3783         |

Příloha č. 5

























## **Příloha č. 7**

Úřední věstník Evropské unie

**ROZHODNUTÍ RADY ze dne 20. prosince 2007, kterým se provádí ČL 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/445/ES (2007/868/ES)**

### **PŘÍLOHA Seznam osob, skupin subjektů uvedených v článku I**

(1) Dne 28. června 2007 přijala Rada rozhodnutí 2007/445/ES, kterým se provádí ČL 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu (2), jež stanoví aktualizovaný seznam osob a subjektů, na něž se uvedené nařízení vztahuje.

#### **1. OSOBY**

1.ABOU, Rabah Naami (také znám jako Naami Hamza; Mihoubi Faycal; Fellah Ahmed; Dafri Rěmi Lahdi), narozen dne 1.2.1966 v Alžíru (Alžírsko) člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“

2.ABOUD, Maisi (také znám jako „švýcarský Abderrahrán“), narozen dne 17.10.1964 v Alžíru (Alžírsko) člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“

3.AKHNIKH, Ismail (také znám jako SUHAIB; SOHAIB), narozen dne 22.10.1982 v Amsterdamu (Nizozemsko), (nizozemský) pas č. NB0322935 člen skupiny „Hofstadgroep“

4.AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (také znám jako ABU OMRAN; AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), narozen dne 26.6.1967 v Qatif-Bab al Shamal v Saudské Arábii; státní příslušník Saudské Arábie

5. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, narozen v Al Ihsa v Saudské Arábii; státní příslušník Saudské Arábie

6.AL YACOB, Ibrahim Salih Mohammed, narozen dne 16.10.1966 v Tarutu v Saudské Arábii; státní příslušník Saudské Arábie

7.AOURAGHE, Zině Labidine (také znám jako Halíři Laarbi MOHAMED; Abed; Abid; Abu ISMAIL), narozen dne 18.7.1978 v Nádu (Maroko), (španělský) pas č. ESPP278036 - člen skupiny „Hofstadgroep“

8.ARIOUA, Azzedine, narozen dne 20.11.1960 v Costantine (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“

9.ARIOUA, Kamel (také znám jako Lamině Kamel), narozen dne 18.8.1969 v Costantine (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“

10.ASLI, Mohamed (také znám jako Dahmane Mohamed), narozen dne 13.5.1975 v Ain Taya (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“

11.ASLI, Rabah, narozen dne 13.5.1975 v Ain Taya (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“

12. ATWA, Ali (také znám jako BOUSLIM, Ammar Mansour; SALIM, Hassan Rostom), Libanon, narozen v roce 1960 v Libanonu; státní příslušník Libanonu

13. BOUGHABA, Mohamed Fahmi (také znám jako Mohammed Fahmi BOURABA; Mohammed Fahmi BURADA; Abu MOSAB), narozen dne 6.12.1981 v Husajrně (Al Hoceima) (Maroko) - člen skupiny „Hofstadgroep“
14. BOUYERI, Mohammed (také znám jako Abu ZUBAIR; SOBIAR; Abu ZOUBAIR), narozen dne 8.3.1978 v Amsterdamu (Nizozemsko) - člen skupiny „Hofstadgroep“
15. DARIB, Noureddine (také znám jako Carreto; Zitoun Mourad), narozen dne 1.2.1972 v Alžírsku - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
16. DJABALI, Abderrahmane (také znám jako Touil), narozen dne 1.6.1970 v Alžírsku - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
17. EL FATMI, Nouredine (také znám jako Nouriddin EL FATMI; Nouriddine EL FATMI; Noureddine EL FATMI; Abu AL KA'E KA'E; Abu QAE QAE; FOUAD; FZAD; Nabil EL FATMI; Ben MOHAMMED; Ben Mohand BEN LARBI; Ben Driss Muhand IBN LARBI; Abu TAHAR; EGGIE), narozen dne 15.8.1982 v Midaru (Maroko), (marocký) pas č. N829139 - člen skupiny „Hofstadgroep“
18. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (také znám jako AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), narozen dne 10.7.1965 nebo 11.7.1965 v El Dibabiye v Saudské Arábii; státní příslušník Saudské Arábie
19. EL MORABIT, Mohamed, narozen dne 24.1.1981 v Husajrně (Al Hoceima) (Maroko), (marocký) pas č. K789742 - člen skupiny „Hofstadgroep“
20. ETTOUMI, Youssef (také znám jako Youssef TOUMI), narozen dne 20.10.1977 v Amsterdamu (Nizozemsko), (nizozemský) průkaz totožnosti č. LNB4576246 - člen skupiny „Hofstadgroep“
21. FAHAS, Sofiane Yacine, narozen dne 10.9.1971 v Alžíru (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
22. HAMDI, Ahmed (také znám jako Abu IBRAHIM), narozen dne 5.9.1978 v Beni Said (Maroko), (marocký) pas č. K728658 - člen skupiny „Hofstadgroep“
23. IZZ-AL-DIN, Hasan (také znám jako GARBAYA, AHMED; SA-ID; SALWWAN, Samir), Libanon, narozen v roce 1963 v Libanonu, státní příslušník Libanonu
24. LASSASSI, Saber (také znám jako Mimiche), narozen dne 30.11.1970 v Constantine (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
25. MOHAMMED, Khalid Shaikh (také znám jako ALI, Salem; BIN KHALID, Fahd bin Adballah; HENIN, Ashraf Refaat Nabith; WADOOD, Khalid Adbul), narozen dne 14.4.1965 nebo 1.3.1964 v Pákistánu; cestovní pas č. 488555
26. MOKTARI, Fateh (také znám jako Ferdi Omar), narozen dne 26.12.1974 v Hussein Dey (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
27. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (také znám jako MUGHNIYAH, Imad Fayiz), vyšší důstojník zpravodajských služeb hnutí HIZBALLÁH, narozen dne 7.12.1962 v Tayr Dibbě v Libanonu, cestovní pas č. 432298 (Libanon)
28. NOUARA, Farid, narozen dne 25.11.1973 v Alžíru (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
29. RESSOUS, Hoari (také znám jako Hallasa Farid), narozen dne 11.9.1968 v Alžíru (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
30. SEDKAoui, Noureddine (také znám jako Nounou), narozen dne 23.6.1963 v Alžíru (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“

31.SELMANI, Abdelghani (také znám jako Gano), narozen dne 14.6.1974 v Alžíru (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“

32.SENOUCI, Sofiane, narozen dne 15.4.1971 v Hussein Dey (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“

33.SISON, José Maria (také znám jako Armando Liwanag; Joma), narozen dne 8.2.1939 v Cabugau (Filipíny) – vůdce „Komunistické strany Filipín“ včetně „NPA“

34. TINGUALI, Mohammed (také znám jako Mouh di Kouba), narozen dne 21.4.1964 v Blidě (Alžírsko) - člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“

35. WALTERS, Jason Theodore James (také znám jako Abdullah; David), narozen dne 6.3.1985 v Amersfoortu (Nizozemsko), (nizozemský) pas č. NE8146378 - člen skupiny „Hofstadgroep“

## **2. SKUPINY A SUBJEKTY**

1.„Abú Nidal Organisation“ - „ANO“ (také známa jako „Revoluční rada Fatáhu“, „Arabské revoluční brigády“, „Černé září“ a „Revoluční organizace socialistických muslimů“)

2.„Brigáda mučedníků al-Aksá“

3.„Al-Aksá e.V.“

4.„Al-Takfir“ a „al-Hidžra“

5.„Óm Šinrikjó/Aum Shinrikyo“ (také známa jako „AUM“, „Aum nejvyšší pravda“, „Aleph“)

6.„Babbar Khalsa“

7.„Komunistická strana Filipín“ včetně „New Peoples Army“ - „NPA“ („Nové lidové armády“), Filipíny, spojené se

Sisonem José Mariou (také znám jako Armando Liwanag; Joma, vůdce „Komunistické strany Filipín“ včetně „NPA“)

8.„Gama'a al-Islamiyya“ (také známa jako „Al-Gama'a al-Islamiyya“) („Islámská skupina“ - „IG“)

9.„Islami Búyik Dogu Akincilar Cephesi“ - „IBDA-C“ („Fronta islámských bojovníků Velkého východu“)

10.„Hamáš“ (včetně „Hamás-Izz al-Din al-Qassem“)

11.„Hizb al-Mudžáhidín“ - „HM“)

12.„Hofstadgroep“

13.„Nadace Svaté země pro obnovu a rozvoj“

14.„International Sikh Youth Federation“) - „ISYF“ ( „Mezinárodní federace sikhské mládeže“)

15.„Kahane Chai“ ( také známa jako „Kach“)

16.„Khalisan Zindabad Force“ - „KZF“

17.„Kurdská strana pracujících“ - „PKK“ (také známa jako „KADEK“; „KONGRA-GEL“)

18.„Tygři osvobození tamilského flámu“ - „LTTE“



19. „Mujahedin-e Khalq Organisation" - „MEK" nebo „MKO", kromě „National Council of Resistance of Irán" - „NCRI" („Národní rady odporu Íránu") (také známa jako „The National Liberation Army of Irán" - „NLA" („Národně osvobozenecská armáda Íránu") (militantní křídlo „MEK"), a dále jako „People's Mujahidin of Irán" - „PMOI" („Mudžáhidové íránského lidu") nebo jako „Muslim Iranian Student's Society" („Muslimská společnost íránských studentů")
20. „Ejército de Liberación Nacional" („Národně osvobozenecská armáda")
21. „Palestiné Liberation Front" - „PLF" („Palestinská fronta osvobození")
22. „Palestinský islámský džihád" - „PIJ"
23. „Popular Front for the Liberation of Palestiné" - „PFLP" („Lidová fronta za osvobození Palestiny")
24. „Popular Front for the Liberation of Palestiné - General Command" („Vrchní velitelství Lidové fronty za osvobození Palestiny") (také známo jako „PFLP-General Command" - „PFLP-GC")
25. „Fuerzas armadas revolucionarias de Columbia" - „FARC" („Revoluční ozbrojené síly Kolumbie")
26. „Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi" - „DHKP/C" („Revoluční lidově osvobozenecská armáda/fronta/strana") (také známa jako „Devrimci Sol" („Revoluční levice"), „Děv Sol")
27. „Sendero Luminoso" - „SL" („JJvětlá stezka")
28. „Stichting Al Aqsa" („Nadace al-Aksá") (také známa jako „Stichting Al-Aqsa Nederland"; „Al Aqsa Nederland")
29. „Teyrbazen Azadiya Kurdistan"- „TAK" (také známa jako „Kurdistan Freedom Falcons" („Sokoli za osvobození Kurdistánu") nebo jako „Kurdistan Freedom Hawks" („Jestřábi za osvobození Kurdistánu")
30. „Autodefensas Unidas de Colombia" - „AUC" („Spojené síly/skupiny pro sebeobranu Kolumbie")